

Viens eksemplārs – pamatos, otrs – muzeja arhīvos. Punktu kapsulas svinīgajā iemūrēšanā pielika SIA "ĢL Konsultants", būvdarbu vadītāja palīgs Ainis Logins.

Pirmo reizi dzīvē! Latgales Reģionālās Televīzijas žurnāliste Beatrise Jākobsons atklāja, ka šis ir pirmais vēstījums nākamajām paaudzēm, kuru viņa paraksta: "Vienmēr prieks atbraukt uz Upīti, jo šeit valda brīnišķīga atmosfēra. Šeit esmu griezusi arī dančus."

Eiropas sākums. Kate Slišāne (foto – no labās), kurai uzticēja nolasīt vēstījumu, klātesošajiem atklāja, ka tas noslēdzas ar vārdiem: "Ka Tu itū losi, tod zyni, ka viestejums Namaterialuos kultūras montuojuma centra "Upīte" pamatūs tyka ilykts, kab zynuotu, ka mes Upieti dzeivojam, struodojam ar sajiutu, ka mes ešam Eiropas suokums, pi myusu pyrmūs saule aust, mes dzeivojam pasaules centrā i #UpiteiDzeiveJauka."

Foto - E. Gabranovs

Upītē iemūrē kapsulu

Edgars Gabranovs

Aizvadītajā sestdienā astoņus gadus ilgi gaidītais sapnis ir piepildījies – Nemateriālās kultūras mantojuma centra "Upīte" pārbūves pamatos iemūrēja kapsulu ar vēstījumu nākamajām paaudzēm. Arī Balvu novada pašvaldības izpilddirektore vietniece administratīvajos un finanšu jautājumos Tamāra Locāne atzina, ka kapsulas iemūrēšana ir svarīgs, lolots un ilgi gaidīts notikums.

Tāpat T. Locāne atgādināja, ka atjaunotajā centrā arī turpmāk atradīsies kultūras nams, bibliotēka un muzejs, kas būs pieejams visiem. "Ar ko atšķiras Upīte? Te valda ģimeniska atmosfēra," viņa piebilda. Savukārt Balvu novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs atgādināja, cik ēršķains bijis ceļš līdz būvdarbu uzsākšanai: "Upītes ļaudis ir pierādījuši, ka, izvirzot mērķi, uz to mērķtiecīgi virzoties, tas agri vai vēl piepildīsies. Iespējams, ir cilvēki, kuri spriež, kāpēc vienā pagastā ir divi kultūras nami. Galvenā doma – ejiet un virzieties uz savu mērķi! Upīte īpaša ar cilvēkiem – Antonam Slišānam veiksmīgi ir izdevies iemūrēt mīlestības uz folkloru pamatus. Nereti, atbraucot uz lieliskajiem pasākumiem Upītē, daudziem ir kultūršoks, jo vide ir tāda, kāda tā ir. Arī baznīcās tā mēdz būt, kad ir ļoti labs saturs, nevis ārišķība. Tomēr kādā brīdī vide un ēka ir jāsakārto." Novada vadītājs piebilda, ka pārbūve izmaksās 700 000 eiro, bet sākotnēji pirmie cipari bija nepilni 300 000 eiro.

2014. gadā Saeima piešķīra valsts dotāciju, un sākās tehniskās dokumentācijas izstrādes process. Vēlāk pašvaldība centās startēt dažādos projektu konkursos un saņēma atbalstu pārrobežas sadarbības programmā ar Lietuvu un Baltkrieviju, bet līgums par projekta īstenošanu tā arī netika noslēgts, jo Eiropas Savienība politisku, ekonomisku un drošības apsvērumu dēļ pārtrauca sadarbību ar Baltkrieviju. Tikai 2022. gada 22. jūnijā Balvu novada pašvaldība noslēdza līgumu ar Valsts reģiona attīstības aģentūru par projekta "Pašvaldības infrastruktūras attīstība, uzlabojot pakalpojumu efektivitāti "Upītes Kultūrtelpā"" realizēšanu.

2022

BERMUDU DIVSTURIS

VIDEJI GLITS

16.09.

PLKST. 22.00
IEEJA NO PLKST. 20.00

VIĻAKĀ

BRĪVDABAS
ESTRĀDĒ

DJ M&M

NO PLKST. 21.00 - 22.00
NO PLKST. 23.00 - 3.00

ORGANIZĒ VIĻAKAS KULTŪRAS NĀMS

ĒĒVĒNIEM LĪDZ 7 GADĒM IEEJA BRĪVA
BILETES IEPRIEKŠPĀRDOŠANA
WWW.BEZINNOGAS.LV
PĒSĀRĀDĪVA DIENĀ 10.00 EUR
18.00 EUR

Vārds žurnālistam

Irēna Tušinska

Uzzinot, ka ilggadējā kultūras darbiniece Ilga Oplucāne devusies pelnītā atpūtā, kļuva nedaudz skumji, jo Ilgu pazistu kopš skolas gadiem, kad viņa vadīja jauniešu dramatisko kolektīvu, kurā piedalījās arī es. Atminos, kā viņa, pati būdama vēl pavisam jauna, ar lielu dedzību uzsāka darbu izvēlētajā profesijā, mūs, *zaļos gurķus*, iedvesmojot ar savu spēju radīt kaut ko skaistu un liekot pasauli ieraudzīt citā gaismā. Uz katru Ilgas vadīto mēģinājumu steigšos ar prieku, jo tur ierasti pelēkā, pusaudžu problēmām piesātinātā ikdienā pārvērtās svētkos, tur dzima sapņi un iztēle laidās vēl neizpētītos plašumos. Paldies, Ilga, ka ļāvi iepazīt īpašo skatuves aizkulišu smaržu un neaizmirstamos saviļņojuma brīžus pirms priekšvara atvēršanās! Paldies Tev par šīm īpašajām atmiņām! Lai tagad, kad vairs netraucēs ikdienas darbu steiga, Tev atliek vairāk laika izbaudīt pašai tā vietā, lai nemitīgi dotu citiem, jo Tu jau sen esi to pelnījusi!

Latvijā

1.septembrī – pirmā salna. Septembra pirmajā rītā vietām Vidzemē bijusi pirmā rudens salna, liecina iedzīvotāju ziņojumi. Salna zāli klājusi Siguldas novada Allažu apkaimē, arī vietām Cēsu un Ropažu novadā. Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra novērojumu stacijās salna gan nav fiksēta – zemākā temperatūra zāles augstumā bijusi Skrīveros, kur tā noslīdējusi līdz 2 grādiem. Savukārt uzņēmuma "Latvijas valsts ceļi" novērojumu stacijas Cēsu novada Melturos reģistrēja temperatūras pazemināšanos līdz 1,2 grādiem.

Pieaugs a/s "Rīgas siltums" siltuma tarifi. Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (SPRK) ir apstiprinājusi jaunus siltumenerģijas tarifus AS "Latvenergo" ražotnēm TEC-1 un TEC-2, kas ietekmēs AS "Rīgas siltums" siltuma tarifus. Ar dabasgāzes cenu 140 eiro par MWh Rīgas TEC siltuma ražošanas gala tarifs nākamajā apkures sezonā vidēji būs robežās no 185 eiro par MWh līdz 190 eiro par MWh. Salīdzinoši pēc šobrīd spēkā esošā tarifa "Latvenergo" ir noteicis, ka šī gada septembrī TEC-1 saražotās siltumenerģijas tarifs ir 53,49 eiro par MWh, bet TEC-2 – 54,41 eiro par MWh. Paaugstinātais siltumenerģijas tarifs stāsies spēkā 1.oktobrī.

Sagaidīts Latvijas nacionālās lidsabiedrības "airBaltic" piecdesmitmiljonais pasažieris. 29.augustā svinīgā ceremonijā ar ziediem, mūziķu priekšnesumu un ovācijām pie starptautiskās lidostas "Rīga" sagaidīts Latvijas nacionālās lidsabiedrības "airBaltic" piecdesmitmiljonais pasažieris. Tā bija Dace, kura Latvijā atgriezās no atvaļinājuma Austrijā.

No demontētā padomju pieminēkļa baseina Uzvaras parkā izsmelta tonna zivju. 31.augustā no demontētā padomju pieminēkļa baseina Uzvaras parkā izsmeltas atlikušās zivis, kas bija patvērušās baseina dūņās. Kopumā no pieminēkļa pakājes izsmelta tonna zivju. Baseinā pārsvarā – 98% – dzīvojušas karūsas. Daļa no tām tagad dzīvos baseinā, kas atrodas ap geladu – zoodārza mērķaķveidīgo dzīvnieku – apdzīvotu salu. Tomēr visas zivis netiks ielaistas baseinā, bet gan pēc pārliecināšanās par piemērotību ēšanai nonāks citu zoodārza iemītnieku barības traukos.

Prezidents piedāvā saraut Latvijas Pareizticīgās baznīcas saites ar Maskavu. Valsts prezidents Egils Levits pirmdien Saeimā iesniedzis grozījumus Latvijas Pareizticīgās baznīcas likumā, lai pilnā mērā atzītu Latvijas Pareizticīgās baznīcas patstāvīgo un neatkarīgo (kanoniskajās tiesībās – autokefālo) statusu. Prezidents paziņojumā Saeimai norādīja – pastāv risks, ka Krievijas Pareizticīgās baznīcas vadība vienpusēji varētu likvidēt Latvijas Pareizticīgās baznīcas pilnīgu patstāvību un neatkarību un de facto mainīt tās kanonisko statusu. Pašlaik Latvijas Pareizticīgā baznīca darbojas zem Maskavas patriarhāta, kas savukārt atbalsta Krievijā valdošo režīmu un šis valsts karadarbību pret Ukrainu. Ar jauno likumprojektu šo ietekmi paredzēts izskaust.

/Ziņas no www.lsm.lv/

Bērnu vasaras nometne

Pirms atkal sēsties skolas solā

Irēna Tušinska

Tā kā pandēmijas ēnā aizvadītie gadi skolēnus padarījuši mazkustīgus, viņi ir atsvešinājušies un sākuši zaudēt savstarpējās komunikācijas spējas, augusta pēdējā nedēļā Bērzpili rīkotās nometnes "Sporto vesels" mērķis bija uzlabot skolēnu fizisko formu, ierādīt veselīga dzīvesveida pamatprincipus. Tika rīkotas komandu sacensības volejbolā un futbolā, lai uzlabotu savstarpējo sadarbību, kā arī organizētas stafetes un spēles, kas satuvinātu bērnus.

Šī bija skolēnu iespēja izbaudīt pēdējo vasaras nedēļu un nedaudz izkustēties, pirms atkal sēsties skolas solā. Nometnes vadītāja, skolotāja Līga Krauča, kā arī sporta skolotājs Ēriks Mičulis, latviešu valodas skolotāja Lolita Kokoreviča, mājturības skolotāja Irīda Maderniece un sākumskolas pedagoģe Skaidrīte Verjanova pārliecināti teic, ka mācību iestādēm jāriko aktivitātes arī vasarā, jo tā ir iespēja skolēniem un pedagogiem turpināt sadarbību, kopā pavadot laiku ne tikai mācību stundās, bet arī brīvlaikā.

Spēlē bumbu un dodas ekskursijā

Pirmo dienu aizvadījuši, piedaloties iepazīšanās spēlēs, nākamajā dienā nometnes dalībnieki viesojās Rēzeknes Olimpiskajā centrā, kur ne tikai izpētīja tā sniegtās iespējas, bet arī labprāt izmantoja vienu no tām – peldējās peldbaseinā. Vēlāk bērni apskatīja Ančupānu skatu torni un ūdens tūrisma attīstības centru "Bāka".

Nometnes laikā skolēni izbaudīja ne tikai fiziskas aktivitātes un azartiskas spēles, viņi uzzināja daudz jauna par veselīgu dzīvesveidu. Nodarbībā par uztura pamatprincipiem mājturības skolotāja IRĪDA MADERNIECE pārsteidza ar neierastiem uzdevumiem, kuros savienoja sportiskos un izziņošanas elementus. Daudz jautrības radīja sacensības: kurš vairāk ūdens sanesis, izmantojot trauku mazgājamo švammīti, kuram ātrāk veiksies sarkano pupiņu atlasīšanās no baltajām. Skolēni apguva arī kulinārijas prasmes, pašrocīgi pagatavojot un vēlāk nobaudot veselīgus augļu salātus ar auzu pārslām. Viņi uzzināja, kādi ir veselīga uztura pamatprincipi, nonākot pie atziņas, ka ne viss, kas garšo, ir veselīgs. Skolotāja Irīda Maderniece atklāja, ka diemžēl lauku bērnu ēšanas ieradumi mūsdienās daudz neatšķiras no pilsētnieku paradumiem. Īpaši mācību gada laikā, kad tā vien gribas tuvējā veikalā iegādāties kādu neveselīgu našķi. "Bērni visur ir bērni," secināja I.Maderniece.

Nometnes aktivitāšu sarakstā bija arī galda spēļu turnīrs, volejbola un futbola sacensības un citas sportiskas aktivitātes. Taču ar vislielāko nepacietību bērni gaidīja lāzertaga spēli nometnes pēdējā dienā.

Īpaši izdevusies vasara

Nometnes "Sporto vesels" dalībniece VALĒRIJA BOROVIKOVA ir aktīva un sportiska meitene, kura labprāt piedalās visās iespējamajās aktivitātēs. Ikdienā

Ediens – svarīga dzīvesveida sastāvdaļa. Ar lielu aizrautību bērni iesaistījās augļu salātu gatavošanā. Skolotāja I.Maderniece viņiem atklāja dažus veselīga dzīvesveida noslēpumus, apvienojot stāstījumu ar aizraujošām rotaļām.

Sporto katru dienu. Tā kā nometne saucās "Sporto vesels", tās dalībnieki daudz laika veltīja fiziskām aktivitātēm, arī komandu spēlēm, piemēram, volejbolam un futbolam.

Valērija labprāt skrituļo, brauc ar divriteni vai dodas garākās pastaigās. Nometnes laikā skolniecei ļoti patika cieņošanās Rēzeknes sporta centrā: "Pirmo reizi redzēju ledu halli. Tur bija ļoti auksti. Man patika arī peldbaseins. Žēl, ka džakuzi tobrīd izrādījās aizņemts." Ar lielu nepacietību meitene gaidīja lāzertaga spēli: "Arī pagājušajā gadā piedalījos sporta nometnē un spēlēju lāzertagu. Man ļoti patika. Ceru, ka šogad būs vēl interesantāk." Gandrīz katrā vasaras brīvlaikā Valērija piedalījies kādā no nometnēm. Aizvadīto brīvlaiku viņa uzskata par īpaši izdevušos: "Braucu pie radiem uz Rīgu, peldējos, sapirku skolai nepieciešamos piederumus, palīdzēju vecākiem mājas darbos." Vasarai tuvojoties noslēgumam, Valērija ar satraukumu gaidīja jaunā skolas gada sākumu, jo uzsāk mācības jaunā vietā – Rēzeknes Mākslas un dizaina vidusskolas Keramikas nodaļā.

leguva jaunus draugus

11-gadīgajam GABRIELAM JAUNŽEKARAM "Sporto vesels" bija jau otrā nometne šajā vasarā. Jūnijā viņš radoši izpauzās nometnē "Rūķiši" Rugājos.

Puisim patika pavadīt laiku kopā ar citiem bērniem, iegūstot jaunus draugus. "Šīnī nometnē man patik pilnīgi viss," apgalvoja Gabriels. Ikdienā būdams fiziski aktīvs, zēns ar prieku iesaistījās visās sportiskajās nodarbēs. Īpaši viņu iepriecināja spēles ar bumbu. Tāpat kā pārējie, arī Gabriels visvairāk gaidīja lāzertaga spēli, jo to nekad nebija spēlējis. Savukārt pēc mācību gada sākuma puisis it nemaz neilgojās: "Klasesbiedrus gribu satikt, bet mācīties – nē."

Līdz 14 gadu vecumam bērzpilietis RALFS RIŽAIS paguvis piedalīties vismaz piecās dažādās nometnēs. "Mājās īpaši nav ko darīt. Augusta beigās, pirms skolas sākuma, ir vairāk brīva laika, tāpēc gribējās padarīt kaut ko sportisku," skaidroja jauniešs. Ralfs cenšas piekopt aktīvu dzīvesveidu arī mācību gada laikā: "Braucu ar divriteni, dažreiz no rītiem skrienu. Skolā spēlēju volejbola komandā." Puisis atklāja, ka, iespējams, savu nākotni saistīs ar militāro jomu, tādēļ fiziskā sagatavotība viņam būs svarīga. Pagaidām Ralfs izbaudīja nometnes aktivitātes un arī skolas pavārišu gatavotos ēdienus, neslēpjot, ka ikdienā ne vienmēr izdodas ēst veselīgi.

Foto - no personīgā arhīva

Foto - no personīgā arhīva

Politiskā reklāma

Saimnieki savā zemē

Kaspars Melnis,
Rēzeknes novada domes komitejas
vadītājs

Mūsu programmā uzsveram, ka jānodrošina vienlīdzīgas iespējas ikvienam dzīvot drošā, pārtikušā, zaļā, saliedētā un brīvā Latvijā. Iegūt kvalitatīvu izglītību, strādāt, veidot dabisku ģimeni un pavadīt mierīgas, materiāli nodrošinātas vecumdienas. Uz to mums kā valstij jātiecas, lai ikviens cilvēks Latvijā dzīvotu kā labākajā vietā uz pasaules. Un skaidrs, ka vienā dienā algu, pensiju un pabalstu ziņā nepānāksim pasaules turīgākās valstis. Mums uz to ir jātiecas, lai mūsu iedzīvotāji un to darbs tiktu atbilstoši novērtēti, tā garantējot cilvēka cienīgus dzīves

apstākļus, lai spētu izmantot visas ikdienas sniegtās un nepieciešamās iespējas.

Dažādu līmeņu diskusijās tiek izcelts jautājums par lauku iztukšošanu, tomēr Covid laiks ieviesa arī savas pozitīvas korekcijas un tika novērota tendence, ka daudz jauno ģimeņu pārcēlās dzīvot no pilsētām uz laukiem. Tas lauku reģioniem devis jaunu, svaigu atelpu un cerību, ka tomēr laukos viss nav zaudēts. Lai šo tendenci saglabātu un noturētu, gan pašvaldību, gan valsts līmenī ir jāsakārto valsts galvenā *asinsrite* – ceļi, lai droši, ērti un ātri spētu notikt kustība pa Latviju. Tāpat izglītības un medicīnas pieejamības jautājums nedrīkst tikt mētāts kā karsts kartupelis no vienām rokām pie nākamajām. Jautājumi ir jāsakārto, un nedrīkst būt garas diskusijas, kur un vai mums tas nepieciešams. Lai lauki būtu dzīvības pilni, ir jānodrošina šīs pamatvajadzības. Lai lielās un mazās lauku skolas pielītu ar bērnu smiekliem, veidotos ģimenes, spētu attīstīties uzņēmējdarbība, tā nodrošinot cilvēkiem darbavietas, rokas stiepiena attālumā būtu kvalificēta medicīniskā aprūpe.

Latgale VAR, tikai ir jādod iespēja būt pārstāvētiem Saeimā, lai mums būtu vienlīdzīgas iespējas un pārstāvniecība lēmumu pieņemšanā, radot cilvēkiem tādas apstākļus, lai mēs ar lepnumu varam teikt: tā ir mūsu Latgale, mūsu Latvija, un nav labākas vietas uz pasaules!

Esmu dzimusi, uzaugusi un visu mūžu dzīvojuši Balvos. Man ir četri bērni un pulciņš mazbērnu, no kuriem puse dzīvo Balvos. Esmu ģimenes ārste ar lielu praksi. Sāku strādāt kā pirmā ģimenes ārste Latgalē, un šī specialitāte ir mana sirdslieta. Ik dienu redzot savus pacientus un viņu dzīves, varu teikt, ka zinu un izprotu mūsu cilvēku problēmas gan veselības aprūpes, gan citās viņu dzīves jomās. Man ir liela sabiedriskā darba pieredze. No 2001.gada vadu Latvijas Lauku ģimenes ārstu asociāciju.

Esmu Latgales patriote un uzskatu, ka Latgalei ir jāklūst par pievilcīgāko vietu Latvijā ar savu īpašo kultūrvidi un valodu. Ir jāpanāk izmaiņas likumdošanas aktos, kas noteiktu Latgalei īpašu atbalstu uzņēmējdarbības, izglītības un veselības aprūpes jomā. Tikai pārtraucot veselības aprūpes finansēšanu pēc atlieku principa un panākot tā stabilu un vienmērīgu pieaugumu atbilstošā līmenī, būs iespējams uzlabot veselības aprūpes pakalpojuma pieejamību iedzīvotājiem. Ir nepieciešama vienota nozares attīstības stratēģija, kas izskaustu fragmentārismu finansēšanā un panāktu vienmērīgu un proporcionālu visu veselības aprūpes līmeņu un virzienu attīstību, īpaši ņemot vērā ieguldījuma apjomu kopējā pacientu veselības rādītāju uzlabošanā.

lesaistot nozares speciālistus gan no valsts, gan privātā sektora, jāveic tarifu pārskatīšana, kas iespēju robežās nodrošinātu to atbilstību reālajām izmaksām, tādējādi nostiprinot slimnīcu un citu veselības aprūpes iestāžu ekonomisko pamatu. Stabils un prognozējams medicīnu atalgojuma pieaugums nodrošinātu, būtu garantis vēlmei strādāt izvēlētajā profesijā. Tā ir atslēga rindu mazināšanai uz valsts apmaksājamiem izmeklējumiem un plānveida pakalpojumiem, tāpēc medicīnu atalgojuma kāpinājuma nodrošināšana ir prioritārs nozares attīstības nosacījums. Tā kā sekundārie un terciārie veselības aprūpes pakalpojumi aizvien vairāk tiek centralizēti un attālinās no pacientu dzīvesvietas, reģionos īpaša uzmanība jāpievērš ģimenes ārstu dienesta nostiprināšanai un jauno speciālistu piesaistei darbam ārpus Rīgas. Tas ir panākams, pārņemot citu valstu pieredzi un ieviešot darba samaksā proporcionālu piemaksu par attālumu no Rīgas tādā apmērā, lai attālā pierobežas novadā atalgojums būtu vairākas reizes lielāks nekā galvaspilsētā.

No savas pieredzes varu teikt, ka ar zināšanām, pārliecību un uzstājību, veicot izskaidrošanas darbu ar ministriju ierēdņiem, pārliecinot katru deputātu, Saeimas komisijās ir iespējams būtiski ietekmēt procesus valstī. Lai kaut ko panāktu, mums pašiem ir jābūt likumdošanas procesā iekšā, tādēļ es un mani domubiedri esam pieņēmuši izaicinājumu kandidēt 14. Saeimas vēlēšanās ZZS sarakstā Nr.3, Latgales vēlēšanu apgabalā.

Šī gada 16.septembrī plkst. 19.00 ZZS aicina visus Balvu novada iedzīvotājus apmeklēt grupas "Pārnovadnieki" koncertu Balvu Kultūras un atpūtas centrā. Ieeja brīva. Koncerts būs brīnišķīgs!

*Politisko reklāmu apmaksā Māris Kozlovskis

Līga Kozlovskā, ģimenes ārste,
Latvijas Lauku ģimenes ārstu
asociācijas prezidente

Rudens kultūras dzīvē

Iepazīs dzejas pasauli

Septembris atnāk ar jaunu mācību gadu, Dzejas dienām un citiem krāsainiem rudens pasākumiem – gan maziem, gan lieliem.

Gladiolas vēsti par rudeni

Pie Dienas aprūpes centra Lazdukalna pagasta Benislavas ciemā augusta nogalē uzplauka krāšņās, čaklu roku darinātas gladiolas, kas joprojām priecē ikvienu garāmgājēju. Vadītāja DAIRA APŠE-

NIECE stāsta, ka centru apmeklēja pilngadīgas personas ar garīga rakstura traucējumiem un bērni ar funkcionāliem traucējumiem, kuri gatavoja rudeni, veidojot dažādus skaistus radošos darbus: "Viens no tiem ir darbs ar izolona materiālu, veidojot gan lielziestu gladiolas, gan arī darinot mazākus darbiņus. Dienas aprūpes centrā par godu Zinību dienai veidojām dažādus rudens noformējumus, lai iepriecinātu skolēnus un viņu vecākus, kuriem šie svētki ir īpaši." Mazie Dienas aprūpes centra klienti, kuri to regulāri apmeklēja arī vasarā, sākoties skolas laikam, turpinās centra apmeklēšanu, taču mainīsies dienas plāns – centru apmeklēs pēc skolas. Pilngadīgas personas ar garīga rakstura traucējumiem apmeklēs centru, kā ierasts, un turpinās apgūt dzīvei nepieciešamās prasmes.

Veiksmes bite apciemo bērnus

Zinību dienā pie Krišjāņu pagasta pirmsskolas vecuma bērniem ciemojās Veiksmes bite, kuras tēla bija iejutusies tautas nama vadītāja INESE KALNIŅA. Bite katram audzēknim dāvināja veiksmes bitīti, pastāstīja par bišu stropu, tā darbību, secinot, ka gan skolēniem, gan bitēm ir daudz kopīga, jo jābūt čakliem, gudriem, jāzina vietu un lietu kārtība. Pasākums noslēdzās ar tautasdziesmām, mīklu minēšanu un rotaļu "Kas dārzā".

Ansamblis atzīmēs jubileju

Septembris Lazdukalna saietā namā solās būt skanīgs un jautrs! Zinību diena namā ienesa bērnu čalas, skolotāju smaidus, vecāku prieku, rudens ziedu smaržu. 10.septembrī

etnogrāfiskais ansamblis "Benislava" atzīmēs 35 gadu jubileju. Ja būs pietiekama atsauce, 24.septembrī plānota senioru pēcpusdienu. "Lai visiem krāšņs, ražīgs un dažādām vēltēm bagāts rudentiņš!" novēl saietā nama vadītāja ANTRA LEONE.

Organizēs Dzejas dienas

Briežuciema pagasta svētkiem "Piepogā sevi Briežuciemam" kokapstrādes meistars Andris Ločmelis izgatavoja laimes pogu, dāvanu briežuciemiešiem, kas arī septembrī rotās tautas namu. 18.septembrī būs muzikāla dzejas pēcpusdienu, aicinās piedalīties vietējos dzejniekus un muzikantus, arī dziesminiekus no citiem novada pagastiem.

"Dzejas dienas Briežuciemā atzīmējam katru gadu, – šogad tajās akcents būs likts uz dzeju, kurai ir uzrakstīta melodija. Pasārdarbības kolektīvi aktīvi nāk uz mēģinājumiem, gatavojas pasākumiem. Gaidīsim atvasaru un priecāsimies par rudens krāšņumu!" teic tautas nama vadītāja ZITA MEŽALE.

Iepazīs dzejas pasauli

Tilžas pagasta bibliotēkā, kā stāsta bibliotēkas vadītāja ILZE PUGAČA, septembrī plānots Dzejas dienu pasākumu cikls "Dzejoļu virpuļi!". Nodarbības paredzētas bērnu auditorijai, par datumu un laiku iepriekš vienojoties. Bērni, piedaloties dažādās aktivitātēs, varēs iepazīt dzejas pasauli.

Latgales lielākais lepnums – cilvēks

“Ilgi neaizaug pamestais ceļš...”

Sarunās par lauku iztukšošanu un pamestību, Baltinavu piesauc kā vienu no vietām Latgalē, iespējams, pat Latvijā, kur jaunie cilvēki atgriežas un paliek uz dzīvi. Daudzi no viņiem, mācoties un dzīvojot citur, dzimto pusi tā īsti nemaz nav pametuši, viņi piedalās pagasta mākslinieciskās pašdarbības kolektīvos, apmeklē pasākumus dzimtajā ciemā. Viena no šādām baltinavietēm ir arī GUNA KAŅEPE.

Iepazīstiniet ar sevi!

-Esmu Latvijas Universitātes, kā arī Latvijas Treneru tālākizglītības centra absolvente, kura pašlaik strādā par projektu vadītāju un brīvā laikā vada vingrošanas nodarbības. Kā roku darbam ir savs trumpis, tā daudzveidīgas izglītības iegūšanai ir sava nākotnes veiksmes atslēga, kuru turpinu pilnveidot – mācīties, darīt un īstenot: būt vienā solī ar laiku!

Savu dzīves ritējumu vēlos definēt ar frāzi, – ilgi neaizaug pamestais ceļš... Kopš absolvēju Baltinavas vidusskolas 9.klasi, vairāk nekā desmit gadus dzīvoju Vidzemē, izvērtējot iespējas un dzīves apstākļus. Tagad, kad pasaule tik krasi mainās, atbalsts un sarunāšanās kļūst vēl svarīgāka. Covid-19 epidemioloģiskā situācija skāra arī manu ģimeni, tāpēc pirms diviem gadiem atgriezās uz dzīvi Latgalē, Baltinavas ciematā, kurā reiz uzaugu.

Ko ar to gribat pavēstīt sabiedrībai?

-Gribu būt paraugs – piemērs sievietei: pianiste, ekonomiste, aerobikas trenere..., kura spēj apgūt, pierādīt un ieguldīt savas zināšanas un pieredzi. Sievietēm – izskatīgām, viedokli tiešām un atraktīvām, kuras grib būt līderes –, ir biežāk jāmacās paust un aizstāvēt savus uzskatus. Tā ir lieta, kas fundamentāli jāmaina visas sabiedrības uztverē – neapzinātā salīdzinājuma diskriminācijā: sievietei pret vīrieti, Latvijas reģionos – vidzemieki (čiuji) pret latgaļiem (čangaļiem).

Lepojaties ar to, ka nākat no Latgales?

-Es nekad dzīvē nemainītu savu piederību Latgalei, savai dzimtajai pusei, Baltinavas pagastam un mācību iestādēm – Baltinavas vidusskolai un Baltinavas Mūzikas un mākslas skolai, kur man iemācīja cienīt valodu un tautasdziesmas, atklājot talantu mūzikā un dejā. Latgales viens no lielākajiem lepnumiem ir cilvēks. Latgalieši ir ļoti strādīgi un viesmīļīgi: gan amatnieki, gan podnieki, gan zemnieki. Latgaliešu lepnums ir tas, ka viņiem ir sava valoda – latgaliešu, kas, manuprāt, ir jāsargā, lai neiznīktu un netiktu aizmirsta. Cilvēku skaits, kuri runā latgaliešu valodā, ir mazs, tāpēc latgaliešiem ir jālepojas ar savu valodu, tautu, talantiem, ar cilvēkiem, kuri dzied un dejo. Es ļoti lepojos, ka pati esmu viena no viņiem.

Jums ir svarīga vieta, kur dzīvojat?

-Mēs katrs veidojam savu ikdienu ar savām domām. Manējās ir “dzīvot, nevis eksistēt”, tāpēc man ir ļoti svarīga vieta, kurā es dzīvoju. Pētījumu aģentūras TNS aptauja norāda, ka trešdaļa Latvijas iedzīvotāju vēlētos dzīvot ārpus lielajām pilsētām, apejot steigu un sastrēgumus, mainot tos pret mieru un zaļāku vidi. Arī es esmu par nesteidzīgu dzīvi un atpūtu.

Savu izvēli esat izdarījusi, vadoties no Imanta Ziedoņa “Krāsainajām pasakām”?

-Vienalga, esat mazs bērns vai pieaugušais, jums būs interesanti kopā ar Imantu Ziedoni spēlēties viņa pasaku pasaulē, tik gaišajā un šķietami nepareizajā, ne vispārpieņemtajiem uzskatiem brīvajā. Ir tikai jānotic pasaku tēliem un jāļauj, lai ieraugāt baltu vai dzeltenu, vai brūnu – vienkārši raibu pasauli, satiktu Zilo cerību zirgu, Guntiņu Ugunsmeitiņu vai kurmi, kas palīdzēs atrast mīlestības dzintaru. Bet, iespējams, viss būs citādi. Jūs gribēsiet kopā ar mežu iziet pilsētas ielās vai arī sapratisiet, cik svarīga ir pelēkā krāsa, kas visu padara tik spilgtu. Bet, iespējams, būs vēl citādāk, jo pasaulē ir taču melnā un lillā krāsas. Tikai ļaujieties, un jūs piedzīvosiet brīnumu... Savu krāsaino brīnumu, kas lauku vidē nāk pretī ik uz soļa.

Algotu darbu esat atradusi kaimiņu novadā, bet arī Baltinavā nesēžat dikā un neparlaikojaties. Kas ir tas, ar ko nodarbojaties šeit?

-Mans hobijs ir sports. Esmu sertificēta “Latvijas Vingrošanas federācijas” fiziskās sagatavotības trenere, tāpēc jautājums, – ko darīt? – man nav aktuāls. Kā reiz laipni aicinu pievienoties Baltinavas pagasta sporta nodarbībām dziļās muskulatūras attīstīšanai, stājas uzlabošanai un muguras veselībai, jo vislabāk ir sākt tagad, nevis rīt, jo rīt atkal būs jauna diena. Fiziskās aktivitātes nav jāuztver kā kaut kāda pievienotā vērtība dzīvei. Tā nav *ekstra*, bet gan neatņemama dzīves

sastāvdaļa, kas ir tikpat svarīga kā ēšana, mazgāšanās, gulēšana, darbs un jebkas cits, kam piešķiram īpašu nozīmi savā dzīvē. Cilvēkam ir jājūtas labi, jāizskatās pievilcīgam, jābūt pārliecinātam par sevi un apmierinātam ar savu dzīvi. Kustieties un esiet veseli!

Un kā ar vēlēšanos apēst kaut ko gardu?

-Notiesāt kaut ko gardu – tas ir viegls ceļš uz labsajūtu, īpaši, ja diena pavadīta stresā. Kad moka stress, daudzi cenšas uzlabot sev pašsajūtu, kaut ko apēdot. Stresa mocītajiem vislielākā cieņā ir saldumi un limonādes, jo cukurs nomierina nervu sistēmu. Diemžēl stresa nomāksana ar ēdienu ir viens no ātrākajiem ceļiem uz lieko svaru. Mans ieteikums: grūtas dienas noslēgumā labāk paklausieties sev tīkamu mūziku vai aizejiet uz sporta nodarbību tā vietā, lai atkal un atkal dotos ledusskapja virzienā.

Ko vēl dzīvē gribētu izmēģināt?

-Vienmēr esmu sev jautājusi: “Vadītājs kā līderis vai līderis kā vadītājs?” Ja man jautā, kas ir pirmais – procesi vai cilvēki, viennozīmīgi atbildu, ka abi. Lai cik perfekti būtu sakārtoti procesi, bez atbilstošiem cilvēku resursiem nekas nenotiks, kā plānots. Savukārt, lai cik spēcīgi un profesionāli būs cilvēku resursi, bez sakārtotiem procesiem valdīs haoss. Un vienīgais cilvēks, kurš var pārvaldīt abus – gan procesus, gan cilvēkus – ir to vadītājs jeb līderis. Vismaz vienreiz mūžā es gribētu vadīt savu uzņēmumu, no sev izdomātas idejas līdz reāli peļņu nesošam uzņēmumam.

Apziņos, ka vadīt cilvēkus ir daudz sarežģītāk kā vadīt procesus. Procesos viss ir vienkārši – tos var sakārtot, pārskatīt, revidēt, apmainīt un samainīt. Bet cilvēki mēdz runāt pretim un viņiem ir savs viedoklis. Cilvēki atnāk strādāt uz uzņēmumu, bet aiziet no vadītāja. Atcerieties – nav nepareizu cilvēku, ir tikai nepareiza vieta.

Kas Jūs spēj nokaitināt darba attiecībās?

-Lai cik mēs arī nebūtu mierīgi, pacietīgi un harmonijā ar sevi, visam ir savs mērs, kas nozīmē to, ka katru no mums var izvest no pacietības un nokaitināt. Nav noslēpums, ka cilvēkiem nesimpatizē tie ikdienas partneri, kuri neieklājas termiņos, vienmēr kavē, neatzīst savas kļūdas u.c. Nosaukšu pāris iemeslus, kas spēj izsist no darba ritma: mūžīgā čikstēšana – cilvēkam var būt grūti aptvert, cik ļoti viņa negatīvie izteikumi ietekmē pārējo darbu. Aizkaitinājums, kas viņos rodas no nemitīgās čikstēšanas par to, ka alga šomēnes nav tik ātri, kā citas reizes, kafijas automāts atkal ir saplisis un kondicionieris pārāk vāji pūš, ietekmē darba produktivitāti kopumā, tāpēc neapzinātā veidā šādi cilvēki apkārtējos no sevis atgrūž. Nemitīga pārtraukšana un neieklausīšanās citos: minētās iezīmes raksturīgas toksiskajiem narcisiem, un ar šiem cilvēkiem sastrādāties var būt patiesi sarežģīti. Narciss ir viens no toksisku personību tipiem, ar ko censties izveidot siltas un tuvas attiecības ir bezjēdzīgi – šādi mēģinājumi parasti cieš neveiksmi. Svešu mantu lietošana, neprasot atļauju, – runa ir par dažādām lietām, datora izmantošanu, krūziņu vai austiņu aizņemšanu, pildspalvu paņemšanu un vēlāk aizmiršanu atdot u.c. Šķietami jau tas nekas nav traģisks, taču šāds ieradums, kas pārtop par ikdienas sastāvdaļu, var saniknot pamatoti.

Kas ir pirmais, ko ievērojāt cilvēkos?

-Pirmais iespējams man asociējas ar fizioloģiju – stāju un kustībām, kā arī ar izskatu. Cilvēku vārdus es atceros reti, bet sejas vaibstus – ilgi. Ne velti leģendārā Koko Šanele mēdza teikt: “Jums būs tikai viena iespēja radīt pirmo iespaidu par sevi.” Atcerieties, piedzimstot jūs no augšienes esat saņēmuši savu kāršu kavu, un tagad viss atkarīgs tikai no tā, kā jūs to izspēlēsiet. Ne velti sociologi pēta to, kas un kāpēc piesaista cilvēkus – acis, smaids, laipna seja u.c.

Un ko Jums bērībā mācīja vecāki cilvēki, vecmāmiņas?

-Sasveicināties ar pretimnācēju, pateikt ‘paldies’ un ‘lūdzu’ ir tikai visa sākums. Labas manieres ne tikai ļauj cilvēkam izskatīties labam un pieklājīgam, bet arī norāda uz to, ka interesē otra cilvēka labsajūtu, tā ir daļa no labas komunikācijas. Ar manierēm mēs arī nosakām uzvedību, kādu vēlētos saņemt pretī. Kā automātiskas darbības, kas man nāk no bērības, – piecelties, lai izrādītu cieņu. Bērnam ir jābūt piecelties kājās, kad publiskā pasākumā skan valsts himna, vai baznīcā, vai atvadoties no saviem viesiem. Izrādīt cieņu vecākiem cilvēkiem, – bērniem jāparāda cieņa, rēķinoties ar vecākiem, vecvecākiem, skolotājiem vai citu personu sabiedrībā. Nerādīt ar pirkstiem uz cilvēkiem, dzīvot pēc principa “izturies pret citiem tā, kā vēlies, lai izturas pret tevi”.

Foto - no personīgā arhīva

Grib būt paraugs. “Cilvēkam ir jājūtas labi, jāizskatās pievilcīgam, jābūt pārliecinātam par sevi un apmierinātam ar savu dzīvi,” uzskata baltinaviete Guna Kaņepe. Lai to sasniegtu, viņa neslīnko un nav slinkojusi!

Jāatceras, ka visi esam dažādi, un ir jāiemācās iejusties otra ādā, cienīt vienu otru vēlmes un personīgo telpu.

Pēdējais jaukātais pasākums, ko esat baudījusi?

-Tās noteikti bija Mājas kafejnīcu dienas Ziemeļlatgalē, kas notika augusta beigās. Personīgi apmeklēju mājas kafejnīcu Stabļovā, kur saimnieko mana skolasbiedrene un laba draudzene Ilze Supe ar vīru. Kafejnīcas saimnieki bija parūpējušies ne tikai par ēdieniem, bet arī par dārza kafejnīcas noformējumu, pašu izaudzētās produkcijas tirdziņu, ekskursiju uz bišu namiņu, kur saulespuķes izaugušas garākas par kokiem, radot īpašu atvasaras svētku noskaņu. Apbrīnojami, ar kādu aizrautību Ilze ar vīru atjauno senu māju ar vēlmi palikt laukos.

Par ko nesen skaļi smējāties?

-Šogad augustā svinējām vecmāmiņas 75 gadu jubileju. Dārza ballīte bija kopā ar draugiem un tuviniekiem. Tas bija izcils veids, kā izbaudīt vasaras labo laiku, jubileju un *nolaist mazliet tvaiku*, kas uzkrāties darbīdā, pildot savus pienākumus. Līdz brīdim, kad niknie kodēji – odi sāka traucēt. Viens no ciemiņiem, mazmeita, kura vecmāmiņai par godu bija ieradusies no Rīgas, palūdza man no istabas atnest pretodu līdzekli. Kā izrādās, pretodu līdzekļa vietā es no mājas iznesu aerosolu (pūšamo telpās) pret lidojošiem un rāpojošiem insektiem. Māsīca pustumā sapūta visu savu ķermeni. Vecmāmiņa sajuta indes smaku un vaicāja: “Kas te tā pēc “Kobras” ož?” Tad gan smieklu deva bija pamatīga un vakara turpinājums – vēl jautrāks.

Vai pašai patīk svinēt dzimšanas dienas?

-Sajūtas, kas pārņem, tuvojoties svētkiem, īpaši dzimšanas dienām, ir atkarīgas no manas motivācijas. Kamēr cilvēkbērns ir mazs, viņš nevar vien sagaidīt nākamo jubileju, – tik ļoti ātrāk gribas būt lielam un gudram, bet laiks šķiet izstiepies. Piecu gadu vecumā dzimšanas diena ir tikai tik svarīga, cik lielas ir saņemtās dāvanas, bet trīsdesmit gados – dvēseles cilvēku klātesamība. Starp citu, man dzimšanas diena ir vienā dienā ar tēti. Bija pat periods dzīvē, kad uzskatīju, ka dzimšanas dienas nav jāsvin, bet savos trīsdesmit tomēr sapratu, ka ir svarīgi atskatīties – kur esi pabijis, ko esi ieguvis, ko nopelnījis. Domāju, – ja man būtu jau sešdesmit gadu un es būtu pie labas veselības, ļoti labprāt uzriktu lielu ballīti ar dejām un aizietu pateikties Dievam, ka man ir degsme uz dzīvi un spēja pateikties. Ņemot vērā astrologu atzinumus, ik pa septiņiem gadiem dzīvē ir nepieciešams kaut ko mainīt, lai cilvēks savā attīstībā pakāptos posmu augstāk (labāk profesionālajā, ja mājas un ģimenes dzīvē viss kārtībā).

Un tā, kad nu svecītes izdegušas, torte apēsta, pagātne apcerēta un nākotne iecerēta, atkal – pie darba!

Lappusi sagatavoja I.Zinkovska

Mājas kafejnīca brīvā dabā

Ģimenes komandas uzdrīkstēšanās

Augusta siltā nogale bija īsti piemērota, lai izvēlētos un baudītu kādu "Mājas kafejnīcu" piedāvājumu. Balvu novadā ciemiņus gaidīja 12 vietās. Apmeklētāji brauca arī uz Rugāju pagasta "Spāgiem", kur par viesu labsajūtu rūpējās VALENTĪNA SPROĢE ar savas ģimenes komandu.

Lauku sētā "Vaduguns" uzrunātie ciemiņi atzina, ka šāda atpūta komplektā ar gardu maltīti brīvdienās ir labs veids, lai palutinātu sevi un dotos izbraucienā ārpus mājām. Tas ir interesants arī tāpēc, ka var pabūt pie iepriekš nezinātiem cilvēkiem, redzēt viņu pagalmus, terases vai pat melno pirti, iepazīties un parunāties. Tā ir iespēja ne tikai vērot, bet arī apbrīnot saimnieku uzdrīkstēšanos aicināt pie sevis ciemiņus, rīkojot šādas kafejnīcas, ja ikdienā tūristus viņi neuzņem un neēdina.

Mājas kafejnīca "Spāgi" Rugāju pagastā bija ierīkota lauku saimniecības plašajā pagalmā ar piemājas dīķi. Te ir āra terase, svinību zāle, arī melnā pirts. Saimniekiem ir bites, tāpēc piedāvājumā arī dažādu ziedu medus un citi pašgatavoti burciņu labumi. Valentīna ir pavāre ar pieredzi, strādā skolas virtuvē, viņai patīk gatavot un palutināt gan savējos, gan pacienāt arī ciemiņus.

Veseli ēduši! Ar prieku "Mājas kafejnīcu" dienu "Spāgos" apmeklēja Stalidzānu pāris no Lazdukalna. Šādā pasākumā viņi piedalījās pirmo reizi. Ģimene deva priekšroku kāpostu tīteņiem, būdami pārliecināti, ka tie labi garšos. Saldajā viņi izvēlējās kokteili un banānu ar saldējumu.

Galvenā saimniece. "Spāgos" ciemiņus uzņēma otro reizi. Saimniece Valentīna atzina, ka gatavošanās "Mājas kafejnīcas" dienām bijusi visai darbietilpīga. Sākotnēji pati domājusi, ka nez vai šoreiz vajadzētu tam piekrist, taču, ģimenes iedrošināta, pasākumu nolēmusi atbalstīt.

Noskaņa. Bija padomāts par īpašāku noskaņu, baudot ēdienus. Aicinājumam atsaucās Valentīnas kolēģe, rugājiete Iveta Uršulška, kuru pazīst kā muzikanti un literāti. Iveta teica, ka ar lielu prieku šurp nākusi, lai muzicētu ciemiņiem, jo pašai tas ļoti patīk. Arī Iveta garšīgi gatavo un ir radusi pacienāt citus.

Savējo komanda. Mājas kafejnīca darbojās divas dienas. Pirmos viesus sagaidīja jau pēc pulksten 11 rītā no Lazdukalna pagasta. Apmeklētāju netrūka. Saimniece pastāstīja, ka pirmajā dienā bijuši aptuveni 80 viesi. Visvairāk cilvēku nācis ap pusdienlaiku. Labi, ka ir sava mājas komanda, jo darba viesu apkalpošanā pietika visai saimei.

Tūlīt būs saldais! Gatavojoties "Mājas kafejnīcas" pasākumam, ģimenē uzklusīta katra izteiktā ideja, un visi kopā veiksmīgi sastādījuši arī vasarīgajām dienām atbilstošu ēdienkarti. Valentīnas krustmeita Līga rūpējās, lai viesus cienātu ar saldajiem.

Ir, ko redzēt, un ir, par ko parunāt. "Spāgu" apciemojums deva iespēju tuvplānā apskatīt tehniku, kādu izmanto saimniecības vajadzībām. Jurim bija aizraujoša saruna ar vecākās paaudzes saimnieku Valdi, kurš atklāja pašrocīgi meistarotos tehniskos risinājumus.

Zupa jau gatava! Ēdieni un dzērieni "Mājas kafejnīcās" top pēc pašu saimnieku izdomas. "Spāgos" vairums ciemiņu izvēlējās kāpostu tīteņus, nobaudīja soļanku, našķējās ar saldējuma kokteili vai ceptiem banāniem. Valentīnas vīra Valda arī vārītā zupa bija ļoti garšīga. Valentīna par viņu teica: "Mans vīrs ideāli gatavo ēdienus, prot prasmīgi tiem pievienot dažādas garšvielas. Viņam pašam visvairāk patīk 'stiprie' ēdieni, un zupas ir pirmajā vietā."

M.Sprudzānes teksts un foto

Iznāk pirmais romāns

“Sēdēšu kāpās, skatīšos uz jūru, mazliet

Jūs sapņojat? Redzat iztēlē savu nākotni? Savas pirmās grāmatas autors GUNDARIS KRAVALIS, izbaudījis skarbo dzīves realitāti, sāka sapņot. Viņš izdomāja, kā vēlas pavadīt savu atlikušo dzīvi: “Sēdēšu kāpās, skatīšos uz jūru, mazliet sūksu brendiju un rakstišu...” Sapnis piepildījies, – viņš dzīvo Carnikavā, peld un nūjo, brauc ar velosipēdu, visus iepiecinā ar humorpilniem stāstiem, un arī viņa pirmais romāns jau teju ieraudzījis dienas gaismu. Bet sākās viss ar nelielām piezīmēm parastā burtnīcā Balvos.

Par autoru

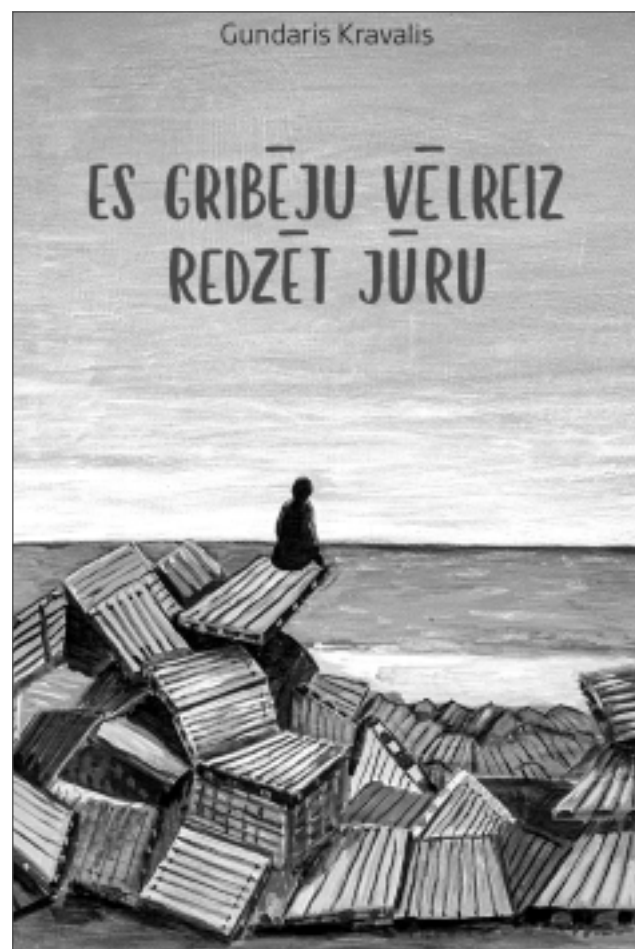
Uz Balviem mācīties galdnieka arodu

Grāmatas autors Gundaris Kravalis 1981.gadā absolvēja Rīgas politehnisko institūtu, Smalkās organiskās sintēzes katedru. Līdz 1990.gadam strādāja Koksnes ķīmijas institūta polimēru laboratorijā par zinātnisko līdzstrādnieku. Gundaris stāsta: “Sabrūkot Padomju Savienībai, izira pirmās laulības. Sākās depresija, varbūt izdegšanas sindroms. Nopirku lauku īpašumu Madonas pusē un pievērsos mazajam biznesam: vairāki apģērbu veikali, dārzniecība, kurā audzēju puķu un dārzena dēstus, tirdzniecības stends Madonas tirgū. Dārzniecības sezonas laikā strādājām deviņi cilvēki. Pasauli pārņēma nākamā krīze – dižķibeļi. Ģimenes biznesa bankrotēja, ģimene izjuka, naudas rezerves tuvojās beigām. Atradu darbu lielā un strauji augošā kokapstrādes uzņēmumā, biju palīgstrādnieks.” Kādā reizē viņš atskārta, ka vairs nevēlas strādāt šo darbu, un izlēma pievērsties amatniecībai – nolēma mācīties galdniecību. 55 gadu vecumā stāties tehnikumā bija par vēlu, tādēļ vīrietis pieteicās Nodarbinātības valsts aģentūras bezdarbniekiem

organizētajosursos. Pusgads tukšā, irētā istabā, gaidot kursus, līdz beidzot pienāca ziņa, ka Balvos sāksies bezdarbnieku grupas apmācība galdnieka arodā. Autora pirmais romāns “Es gribēju vēlreiz redzēt jūru” ietver abus minētos dzīves posmus un mazliet no nākamā romāna “Džeraldīne un Carnikavas laiks”.

Lasītājiem var rasties jautājums, – kāda tam visam saistība ar grāmatas nosaukumu par jūru? Autors, nonācis krīzes apstākļos, izlēma, ka viņam vajag mērķi, kura dēļ būtu vērts dzīvot. Strādāt par palīgstrādnieku tikai tādēļ, lai būtu dzīvs – pieticīgi paēstu un dzertu lētu vīnu –, nebija vērts. Radās plāns: “Ja reiz esmu dzīvs, tad piecas dienas nedēļā strādāšu par galdnieka palīgu, bet brīvdienās sēdēšu kāpās, skatīšos uz jūru, mazliet sūksu brendiju un rakstišu.”

Ko autors dara šobrīd? Kopš veselība neļauj strādāt galdniecībā, Gundaris sēž kāpās, skatās uz jūru, mazliet sūc brendiju un daudz raksta.

Vēstule balveniešiem

Sveiki, draugi!

Dot padomus ir slikti, un tomēr es savu vēstuli sākšu ar padomu. Draugi, sapņojiet! Izvirziet neprātīgus mērķus un mēģiniet tos realizēt! Izrādās, sapņi mēdz piepildīties. Manas grāmatas iznākšana apstiprina šo tēzi. Toreiz, 2014.gada rudenī, Balvos es kādai augstai amatpersonai telefona sarunas laikā sacīju, ka esmu rakstnieks. Teicu, ka rakstu romānu par piedzīvoto galdniecības kursu laikā. Solīju viņu iekļaut savā romānā. Es toreiz blefoju. Tomēr patiešām burtnīcā aprakstīju savus piedzīvojumus. Vēlāk bibliotēkā ar datora palīdzību tekstu pārvērtu digitālā formā un saglabāju zibatmiņā. Kādā reizē elektroniskais nieciņš *uzkāras*, un teksts pazuda. Vēlāk Balvu bibliotēkas datortspēciālists Guntis daļu pierakstu atguva un deva padomu: “Es mazliet palasīju jūsu aprakstus un atpazīnu dažus personāžus. Jums piemīt laba valoda un humora izjūta. Noskaidrojiet, kā iesākt un kā pabeigt stāstu, un izdodiet grāmatu.” Tajā dienā pa Balviem klīda kāds laimīgs vīrs.

Ir ritējuši gadi. Es joprojām nezīnu, kā pareizi iesākt un pabeigt stāstu, bet ir kāda atziņa, ko guvu tieši Balvos. Es tur satiku stiprus, skarbus, vienkāršus, godīgus un patiesus cilvēkus. Es sapratu, ka tā arī jāraksta: īsi, patiesi, vienkāršā valodā. Stāsts nedrīkst būt garlaicīgs, tas nedrīkst nevienu pazemot. Stāstam jābūt tādām, lai lasītājs noticētu autoram. Vēlāk kāds, lasot manuskriptu, ieteica: “Gundari, ievadā uzraksti, ka visi notikumi un tēli ir izdomāti un jebkura līdzība ar reāliem cilvēkiem ir nejaušība.” Es rikojos gluži pretēji. Jau priekšvārdā norādīju, ka romāns balstās uz reāliem notikumiem – tas ir par mums, par laiku, kurā dzīvojam. Tādi toreiz bijām, tā izpratām notikumus, tādas lēmumus pieņēmām. Un tas bija patiesi lielisks laiks, mūsu laiks.

Romānam ir trīs daļas. Pirmajā darbība

Gundaris Kravalis šopavasār uz kuģīša Carnikavā. Pie lasītājiem jau nonācis kopkrājums “Jauno autoru pandēmijas laika stāsti. Attālinātie”, kurā apkopoti 2020.gada Literārās Akadēmijas prozas meistardarbinīcu dalībnieku radītie stāsti par pandēmijas laika pieredzi, arī Gundara stāsts “Saulrietu sieviete”.

risinās Madonas pusē, galvenajam varonim vērojot apkārt notiekošo no palešu klapētāja darba galda pozīcijas – “Palešu klapētāja piezīmes”. Otrajā romāna daļā galvenais varonis Balvos apgūst galdniecību – “Latgale ir kolosāla”. Trešā daļa ir pavisam īsa, to veido divas nepilnas lappuses. Veiksmes gadījumā tā būs sākums nākamajam romānam.

Pirmā manuskriptu lasīja Džeraldīne. Viņa palīdzēja salikt komatus un nosauca stāstījumu par dēku romānu. Un tad pienāca ziņa: “Gundari, šo nodaļu es nelabošu! To dzēs laukā!” Minēto nodaļu es neizdzēsu. Tajā ir romāna centrālais konflikts, kur ‘tiek žvārdzināti ieroči’, pēc tā nāk atrisinājums. Lieliska nodaļa.

Gandrīz visiem romāna varoņiem ir mainīti vārdi. Kādēļ ‘gandrīz visiem’? Sākotnēji gri-

Gundaris un Džeraldīne. Romāns “Es gribēju vēlreiz redzēt jūru” Gundarim veidots kā viņa saruna ar Džeraldīni, kur Gundaris stāsta sievietei par saviem piedzīvojumiem ceļā uz jūru.

bēju galveno varoni nosaukt par Miķeli Kalnasprogu, bet galdniecības meistarū Ēriku Kanaviņu – par Jāni Dižozolu. Džeraldīne kategoriski iebilda: “Gundari, tu esi uzrakstījis dēku romānu. Nojaušu, ka tas ir patiesi. Sauc galveno varoni par Gundari. Kā noprotu, galdniecības meistarū Ēriks ir liela personība. Latvija ir pilna ar dižiem un mazāk dižiem

Jāņiem, tādēļ saucu meistarū istajā vārdā – galdniecības meistarū Ēriks Kanaviņš.”

Draugi, jūs man iemācījāt ne tikai galdniecību. Jūs man iemācījāt priecāties par dzīvi. Es Balvos aizvadīju tikai nieka piecus mēnešus, tomēr daļa manas sirds palika tur. Sveicieni visiem, un uz tikšanos Balvos!

Foto - no personīgā arhīva

Foto - no personīgā arhīva

“Es gribēju vēlreiz redzēt jūru”

sūkšu brendiju un rakstīšu...

Ieskats autora dzīvē un romāna lappusēs

“Zem šīs saules paliku viens...”

Pirms dažiem gadiem manā dzīvē ienāca radikālas pārmaiņas: ģimenes biznesa bankrotēja, ģimene izjuka, un es zem šīs saules paliku absolūti viens. Pēkšņi man līdzās vairs nebija neviena tuva cilvēka, sāka trūkt līdzekļu maizei un vīnam, un, pats galvenais, man vairs nebija mērķu, kādēļ dzīvot.

Situācija bija ļoti savdabīga. Labi atceros vakaru, kad es vienatnē sēdēju Aiviekstes krastā, vēroju pasakaini skaisto upi, sūcu brendiju un domāju par pēdējo šavienu. Man nebija vairs neviena drauga, kam piezvanīt un pavaicāt: “Veco zēn, kā tev labi klājas?”

Man tuvumā nebija vairs neviena vīra, ar ko saskandināt glāzītes un iedzert pa lāsītei degvīna. Bija jādzer vienam. Man vairs nebija mīļotās sievietes. Bērni mani neatzina, viņi aizgāja kopā ar mammu, kura pārcēlās uz dzīvi pie mana klasesbiedra. Nebija neviena, kuru interesētu, kā klājas man. Galvenie manis izvirzītie dzīves mērķi labāk vai sliktāk bija sasniegti. Jaunu mērķu man vairs nebija. Pārņēma sajūta, ka esmu kļuvis lieks. Varbūt bija pienācis laiks sakārtot lietas un visam pielikt punktu?

– Pagaidi, Vīrieti, ir dažas pazīmes, kas liecina, ka tu nepadarīji sev galu! – sacīja Džeraldīne, pieskaroties Vīrieša plecam.

– Jā, Džeraldīn, pudele bija pusē, kad man ienāca prātā doma radikāli mainīt savu līdzšinējo pasaules uztveri. Ja reiz es palieku dzīvs, tad centīšos būt laimīgs. Izvairīšos no lietām un darbiem, kas man nepatīk, un centīšos darīt to, kas patīk. Līdz šim mēģināju dzīvot pareizi, un šāds dzīvesveids mani ir novedis pie pilnīgas katastrofas. Tagad dzīvošu nepareizi un mēģināšu no dzīves gūt prieku. Es apsvēru iespēju sākt dzert. Līdz šim es nekad to neesmu varējis atļauties. Vai nu man dzeršanai neatlika laika, vai nebija naudas, par ko dzert, vai traucēja vēl kādas citas problēmas. Tajā brīdī visi šķēršļi bija novērsti. Laika bija gana, atbildības – vairs nekādas. Man bija pieejamas nelielas naudas rezerves. Sākšu dzert jau no paša rīta un visu dienu būšu piedzēries. It kā jau plāns bija lielisks, bet es tajā redzēju arī dažus trūkumus. Ja es nodzertots līdz nāvei, tad viss būtu kārtībā, bet ja nu gadījumā nauda beidzas brīdī, kad es vēl esmu dzīvs? Ko es iesāksu, palicis ar trīsošām rokām, beigtām aknām, bez darba un bez naudas? Nē, šāda nākotne mani nevilināja. Es varētu braukt prom. Braukšu uz Angliju, slaucīšu ielas, pelnīšu nesalīdzināmi vairāk nekā Latvijā. Nē, arī tā nav izeja. Es būšu absolūti viens, nabadzīgs un nevajadzīgs man svešā vietā un kultūrā. Tātad ir jāmēģina izdzīvot un kļūt laimīgam šeit pat uz vietas – Latvijā. Ko man vajag pilnai laimei? Es gribu dzīvot pie jūras. Esmu ar mieru darīt jebkuru darbu, lai brīvdienās varētu sēdēt kāpās, skatīties uz jūru, rakstīt un mazliet sūkt brendiju. Vēl es gribētu dzirdēt istu dzezu un vēl kaut reizi mūžā apmeklēt Operas un baleta teātri. Es gribēju baudīt baleta izrādi “Žizele”. Otrā cēliena pirmā aina esot izcila. Apmēram tāda, Džeraldīn, bija mana motivācija toreiz, kad sēdēju viens Aiviekstes krastā, sūcu brendiju un domāju par pēdējo šavienu. Es izlēmu mēģināt kļūt laimīgs.

Meistara Ērika portrets

– Galdniecību tev mācīja meisters Ēriks. Kas viņš īsti ir par vīru?
– Meistars Ēriks ir liela personība. Viņš ir mākslinieks.

Džeroms K.Džeroms savā nemirstīgajā darbā “Trīs vīri laivā” iesaka mums nepārkraut savas dzīves laivas ar grabažām. Autors ieteic tajās atstāt tikai pašu nepieciešamāko un visu lieko izmest. Viens no retajiem man zināmajiem cilvēkiem, kuram ir izdevies šo padomu realizēt dzīvē, ir galdniecības meisters Ēriks Kanaviņš Balvos.

Kādā vakarā meisters uz darbnīcu atnesa Džūdītas Milleres grāmatu “Antīkās lietas”. Labi zināju šo darbu, ar milzu interesi lasīju nodaļas par porcelānu un sudrabu, bet netiku pievērsis uzmanību antīkām mēbelēm. Izrādās, arī tā ir vesela zinātne. Piemēram, ļoti interesants ir fakts, ka Anglijas antikvārieta tirgū ir stipri vairāk 15.gadsimta ozolkoka galdus nekā reiz bija māju, kurās šie galdi varētu būt izmantoti. Gribu teikt, ka acimredzot uz globusa ir sastopami ļoti talantīgi meistari, kuri arī mūsdienās ražo 15.gadsimta autentiskus ozolkoka galdus. Ievērojot manu interesi, meisters no noliktavas bēniņos nonesa senu restaurējama krēsla kāju.

– Veca krēsla kāja, – es secināju.

Meistars rāmi pasmaidīja un pievērsa manu uzmanību kāda krēsla attēlam minētajā grāmatā.

– Bitīt matos, tā taču ir autentiska klasicisma laikmeta krēsla kāja! – es iesaucos.

Ja var ticēt grāmatai, pēc restaurēšanas šāda krēsla aptuvenā cena antikvāru mēbeļu izsolēs svārstās no 5000 līdz 7500 sterliņu mārciņu, tas ir, aptuveni 10 000 eiro.

– Meistar, kādēļ tu nerestaurē šo vērtīgo krēslu? – es satraukts vaicāju. – Un vispār – kādēļ tu nebūvē šādus antīkus krēslus vairumā? Tas taču ir nesalīdzināmi izdevīgāk, nekā niekoties ar soliņiem vai bezdarbnieku apmācību.

– Zini, kaut kā nav laika, – meisters Ēriks atbildēja.

– Jā, arī es gaidīju, ka tu teiksi: meisters Ēriks bēniņos vīrs darbnīcas ražo eksportam paredzētus senās Anglijas klasicisma laikmeta krēslus, – domīgi sacīja Džeraldīne.

– Meistars Ēriks to spētu. Bet viņam tam neatlika laika. Viņš bija aizņemts ar dzīvošanu. Klausies tālāk!

Bet sākās viss, lūk, tā!

2014.gada 9.jūnija pēcpusdienā es izkāpu Balvu autoostā un devos meklēt namu Brīvības ielā 47 jeb Balto muižu (pēc telefona sarunas ar nezināmu sievieti Balvos man šķita, ka tā sauc ēku, kurā es dzīvošu un mācīšos). Vēlāk gan izrādījās, ka esmu pārklājis – domāta bija Balvu muiža, bet arī Baltā muiža skanēja labi un lieliski raksturoja šo celtni. Brīvības ielu es atradu samērā ātri, un, skat, arī nams ar 45. numuru bija tepat. Domāju, jautājums ir atrisināts. Devos pa ielu tālāk un pie nākamā nama – nelielas mājiņas – ieraudzīju, ka tai ir cits numurs un arī iela ir cita. Es pārmeklēju tuvāko apkārtni, atradu pazudušo Brīvības ielu un, izgājis cauri senam parkam, pārsteigts ieraudzīju lielu, staltu un baltu muižas ēku. Vārdi – liela, stalta un balta – noteikti ir īstie, lai raksturotu redzēto.

Pienācis pie muižas ēkas, es pārsteigts ieraudzīju majestātiskas kāpnēs, kas veda uz plašu terasi. Līdzās parādes durvīm pie sienas piestiprināta liela plāksne ar rakstu zīmēm, kas vēstīja kaut ko par cilvēkresursiem un mūža izglītību. Es laikam skaitījos tāds kā cilvēkresurss, kurš bija ieradies Balvos turpināt mūziklītību. Vēru smagās muižas durvis un braši devos dziļāk telpās. Pēkšņi no spožas āra gaismas biju nokļuvis krēslainā un vēsā priekštelpā. Tuvumā nebija redzama neviena dzīva būtne, tādēļ es, skaļi ūjinādams, virzījos dziļāk muižas ēkā. Man nācās ieklist samērā tālu telpās, līdz beidzot satiku neliela auguma staltu sievieti. Stādījos priekšā kā cilvēkresurss Gundaris, kurš ir ieradies no Madonas turpināt mūziklītību.

Sieviete, tā brīža muižas pārvaldniece Alise, izrādījās, mani jau gaidīja. Mēs vienojāmies, ka mācību laikā es dzīvošu Balvu muižas ēkā. Man būs pieejama atpūtas telpa ar milzīgu televizoru, ledusskapi un elektrisko tejkannu, kā arī dušas telpa un labiercības. Alise mani iepazīstināja ar muižas sargu Andri un lūdza viņam uzņemties šefību pār mani un visu parādīt. Vēl saimniece ierādīja man gultasvietu milzīgā istabā ar četrām gultām, ļoti augstiem griestiem un lieliem logiem dziļās logu ailēs. Kāds no muižas darbiniekiem atnesa mazu galdiņu un krēslu, lai es varētu mācīties un rakstīt.

Es pieminēju milzīgos logus. Piegāju pie viena no tiem un, vai tas var būt, ieraudzīju ūdeni! Tas bija Balvu ezers! Izrādījās, Balvu muiža atrodas parkā, pašā ezera krastā. Sacīt, ka es biju patīkami pārsteigts, būtu nepateikt neko. Es biju šokā.

Devītā jūnija vakarā man viss šķita jauki un pareizi. Es biju sācis izlaušanos no bezcerības. Gluži neviļus atcerējos Viļa Plūdoņa poēmas “Atraitnes dēls” rindiņas: “Es kāpt gribu kalnā visaugstākā, ne spēka man pietrūks, ne bail man no kā.”

Seno amatu darbnīca

– Pagaidi, Vīrieti! Tu galdniecību apguvi Balvos meistaram Ērikam piederošā galdniecībā. Tajā pašā laikā tu vairākas reizes esi pieminējis seno amatu darbnīcu. Vai tā ir viena un tā pati darbnīca? Galdnieks, cik es zinu, ir sens amats. Vai arī tās ir divas dažādas vietas?

– Galdnieka prasmes patiesi ir ļoti sena profesija. Iespējams, pat Jēzus ir bijis galdnieks.

Laikā, kad es apguvu galdniecību, Balvu pilsētas centrā, Lāča dārza vienā malā, atradās privāts muzejs ar nosaukumu “Seno amatu darbnīca”, kurā saimniekoja meisters Ēriks. Muzejā bija savākti un eksponēti seni amatnieku darbarīki un instrumenti, pagājušo laiku sadzīves priekšmeti, visdažādākas senas lietas. Viss šajā ekspozīcijā bija īsts, visu varēja aptaustīt ar rokām. Liela daļa eksponātu bija darba kārtībā, ar instrumentiem varēja strādāt. Muzejs – darbnīca atradās trijās atsevišķās telpās. Vienā telpā bija izvietoti amatnieku darbarīki: dažādi zāģi, kalti, ēveles, ar kāju darbināmas koka virpas un ar roku griežama stacionāra urbjmašīna. Turpat atradās arī kalēja lakta, ēze un lēruma visdažādāko āmuru. Un tas viss darbojās. Ar meistarū varēja sarunāt un pašam pamēģināt virpot koku, izkalt kādu naglu vai izurbt dēli caurumu ar rokas urbjmašīnu.

Otrajā telpā varēja apskatīt senas sadzīves lietas un mēbeles, patafonus, radioaparātus, kino un fototehniku, kā arī darba kārtībā esošu patvāri un pletizerus, padomju armijas karavīra formas tērpu un senu adammašīnu. Bet tieši pretim ieejai atradās pats galvenais šī muzeja eksponāts – sena un absolūti unikāla mēbele. Neko līdzīgu līdz šim es nebiju redzējis. Runa ir par Vācijā būvētu senu ozolkoka rakstāmgaldu. Aplūkojot to pirmo reizi, radās iespaids, ka nekā īpaša tur nav, parasts ozolkoka rakstāmgalds – divi skapīši ar eleganti ieliektām durtiņām lietotāja pusē, stabila, ar biezu nažfinieri finierēta darba virsma, līkas, gaumīgas kājeles. It kā parasts, solīds vācu rakstāmgalds. Aplūkojot mēbeli rūpīgāk, atklājās kāda divainība: galda kreisajam skapītim, raugoties no lietotāja puses, ir divas durvis. Vienas – eleganti ieliektas durtiņas rakstītāja pusē, aiz kurām atrodas atvilktnes ar taisnām muguriņām, tādējādi radot brīvu telpu starp vērtni un atvilktni, otras – vienkāršas un grūti pamanāmas – pretējā pusē, rakstāmgalda aizmugurē. Aiz otrajām, it kā nevajadzīgajām, durtiņām atrodas neliela telpa ar plauktiņu. Skapīti iebūvētās divas durtiņas liecina, ka rakstāmgalds nav paredzēts novietošanai pie sienas. Tātad mēbele ir jāatrodas kabineta vidū. Nekā lieka, bet tajā pašā laikā galdam piemīt dažas netipiskas funkcijas. Tas ir ierēdņa rakstāmgalds. Šis, it kā parastās, mēbeles unikālitate slēpjas tās absolūtajā funkcionalitātē. Mani visdziļākie cieņas apliecinājumi klientam, kurš šo mēbeli izdomāja un pasūtīja, kā arī meistaram, kurš to uzbūvēja. Izcils darbs.

Apsveicam!

Kāzu ceļojumā dosies uz Parīzi

13.augustā Viļakas Evaņģēliski luteriskajā baznīcā gredzenus mija un viens otram 'jā' vārdu teica viļacēniete LUDMILA BAIKOVA un žigurietis JĀNIS BAKLAGINS. Jaunā pāra liecinieki šajā svinīgajā dienā bija līgavas draudzene Svetlana Žukovska un līgavaiņa brālis Ilmārs Baklagins.

Ludmila un Jānis pēc savas pieredzes zina, – ja liktenis diviem cilvēkiem lēmis būt kopā, tad tā arī notiks! Viņu pirmā iepazīšanās notika pirms 18 gadiem kādā no ballēm, bet toreiz nopietnākas attiecības neizveidojās – katrs aizgāja savu ceļu. Viss mainījās pirms četriem gadiem, kad pēc ilgākas neredzēšanās Ludmila un Jānis atkal nejauši satikās zaļumballē. "Jānis mani pamanīja pirmais, uzlūda uz deju, tā viss vakars dejojot arī pagāja. Jau tobrīd man bija sajūta, ka šī tikšanās būs liktenīga... Laikam ejot, sapratām, ka mīlam viens otru un viens bez otra vairs nevarēsim. Šogad maijā pavisam negaidīti Jānis mani bildināja – tas bija ļoti skaists un romantisks bildinājums. Protams, viņam teicu 'jā'! Nolēmām, ka pienācis laiks kļūt par sievu un vīru, un pēc diviem ar pusi mēnešiem jau svinējām kāzas," stāsta Ludmila.

Šī gada 13.augusts atnāca patīkamu satraukumu pilns, jo šī bija Ludmilas un Jāņa jaunās ģimenes dibināšanas diena. Jaunlaulātie atzīst, ka viss izdevās godam: "Pēc svinīgās laulību ceremonijas baznīcā devāmies saslēgt atslēdziņu uz mīlestības koka pie Grāfienes tilta Viļakā. Pēc tam braucām uz Lāča dārzu Balvos, kur kopā ar viesiem notika dažādas jautras atrakcijas, savukārt svinības turpinājās Stāmerienā, viesu namā "Sonāte". Bet pa ceļam, protams, neizpalika līgavas nešana pār Pededzes upes tiltu – kā jau tas pēc kāzu tradīcijām pieņemts. Esam priecīgi, jo mūsu diena izdevās, kā bijām plānojuši. Viss bija perfekti."

Pēc kāzām Ludmila un Jānis turpina ierastās ikdienas gaitas – abi dzīvo un strādā Viļakā. Savukārt jau tuvākajā laikā viņi vēlas piepildīt Ludmilas sapni un doties neaizmirstamā kāzu ceļojumā uz valdzinošo Parīzi.

Tagad viena liela un kupla ģimene

19.augustā Balvu novada Dzimtsarakstu nodaļā gredzenus mija un par sievu un vīru kļuva lazdulejiete MĀRĪTE IVANOVA un briežuciemietis MĀRTIŅŠ LAZDIŅŠ. Jauno pāri dzīvē ievadīja draugi Jekaterina Leikuma ar vīru Ilgvaru.

Māriti un Mārtiņu liktenis kopā saveda pirms četriem gadiem. Toreiz Mārtiņš strādāja Kubulos, bet, braucot uz mājām Briežuciemā, viņam piezvanīja draugs no Lazdulejas un paaicināja uz pasēdēšanu. Pie Mārtiņa drauga ciemos bija arī Mārīte, kurai simpātiskais puisis iepatīkās no pirmā acu skatienu. Vārds pa vārdam, un jūtas abu starpā uzplauksnīja jau pirmajā satikšanās vakarā. "Kopš tās dienas sākās mūsu draudzības un mīlestības stāsts. Mārtiņš sāka braukt ciemos arvien biežāk, sapratām, ka esam atraduši viens otru. Pēc laiciņa jau dzīvojām kopā un nu audzinām četrus bērnus, no kuriem viens ir mūsu kopīgais puika. Pirms gada, Jaungadā, Mārtiņš mani bildināja. Atzišos, tas bija ļoti negaidīts, bet patīkams pārsteigums. Es teicu 'jā', un jau pavisam drīz mēs sākām plānot kāzu svinības," stāsta Mārīte.

Atskatoties uz savu balto dienu, jaunlaulātie teic, ka tā paliks atmiņā uz mūžu, jo piedzīvotas neaizmirstamas emocijas. "Pēc svinīgās ceremonijas dzimtsarakstu nodaļā ar cieņiem devāmies uz Lāča dārzu un tad vizinājāmies ar plostu "Vilnītis" pa Balvu ezeru. Sajūtas bija fantastiskas. Savukārt kāzu svinības notika turpat pie mums, Lazdulejā," teic Mārīte un Mārtiņš. Jau tuvākajā laikā – septembra beigās vai oktobra sākumā – viņi kārtos ceļosomas, lai dotos lielā un aizraujošā ceļojumā uz Venēciju vai Ēģipti. Taču, kamēr tas vēl nav noticis, jaunlaulātie turpina saimniekot savā saimniecībā, strādā un audzina bērnus. Mārīte apliecina, ka prieks un gandarījums par to, ka beidzot nokārtojuši attiecības oficiāli, ir liels: "Tagad mums ir vienāds uzvārds, esam viena liela, kupla ģimene un viens otru varam saukt par vīru un sievu."

Kļūst par sievu un vīru.

12.augustā skaistā brīvdabas laulību ceremonijā viesu namā "Rūķīši", Rugāju pagastā, gredzenus mija un viens otram 'jā' vārdu teica ILUTA UPĪTE un VLADIMIRS TERENTJEVS. Jaunā pāra liecinieki šajā dienā bija Ligita un Kaspars Andiņi.

Jaundzimušie

16.augustā pulksten 18.44 piedzima meitenīte. Svārs – 3,685kg, garums – 55cm. Meitenītes mamma Ilze Seipule dzīvo Gulbenes novada Litenes pagastā.

19.augustā pulksten 7.01 piedzima meitenīte. Svārs – 3,030kg, garums – 52cm. Meitenītes mamma Laura Salaka dzīvo Alūksnē.

21.augustā pulksten 0.29 piedzima puika. Svārs – 3,280kg, garums – 53cm. Puisēna mamma Indra Augustāne dzīvo Viļakā.

21.augustā pulksten 22.25 piedzima puika. Svārs – 3,530kg, garums – 54cm. Puisēna mamma Jana Kļāčica-Nagaļa dzīvo Rēzeknē.

23.augustā pulksten 6.58 piedzima meitenīte. Svārs – 3,225kg, garums – 53cm. Meitenītes mamma Liga Bogdane dzīvo Balvu novada Tilžas pagastā.

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika

Drošības diena skolā

Svarīgākais – zināt, kā rīkoties nelaimes gadījumā

2.septembrī Rugāju vidusskolas audzēkņus par drošības jautājumiem informēja Valsts Ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) Latgales reģiona brigādes Ugunsdrošības uzraudzības un civilās aizsardzības nodaļas inspektore virsleitnante Laura Košļeva un VUGD Latgales reģiona brigādes Tilžas posteņa komandieris leitnants Emīls Koniševs, bet ar paraugdemonstrējumiem un stāstījumu par savu profesiju iepriecināja Valsts Ieņēmumu dienesta Muitas pārvaldes Kinoloģijas dienesta vecākie muitas eksperti Diāna Vrubļevska, Rihards Fjodorovs un Valdis Bikovskis kopā ar četrkājainajiem dienesta biedriem – beļģu aitū suņiem Kimu, Niku un Raptaru.

Drošības dienas laikā Rugāju vidusskolas skolēni vispirms apmeklēja “Emocionālās drošības” staciju, ko vadīja psiholoģe Sandra Kikuste, vēlāk – “Drošas skolas vides” staciju, kurā skolas direktore Iveta Arelkeviča pastāstīja par iekšējās kārtības noteikumiem. Savukārt “Drošas un atbildīgas grāmatu lietošanas” stacijā bērni uzklusīja mācību iestādes bibliotekāri Eviju Konivali, bet pēc tam devās uz staciju “Drošība ikdienā – skolā, mājās un ceļā”, ko vadīja VUGD pārstāvji Laura Košļeva un Emīls Koniševs, kā arī staciju “Valsts iekšējās un ārējās robežas drošība” kopā ar muitas kinologiem.

Vispirms jādodas projām un jāziņo

VUGD Latgales reģiona brigādes Ugunsdrošības uzraudzības un civilās aizsardzības nodaļas inspektore virsleitnante Laura Košļeva un VUGD Latgales reģiona brigādes Tilžas posteņa komandieris leitnants Emīls Koniševs bērniem izskaidroja pareizu rīcību nelaimes gadījumā, kas notikusi mājās, skolā vai automašīnā. “Par drošību automašīnās runājam, jo pēdējā laikā, sevišķi vasaras karstajā laikā, automašīnās cilvēki reizēm atstāj bērnus vai dzīvniekus,” piebilda L.Košļeva. VUGD pārstāvji uzsvēra, ka visbiežāk negadījumi mājās notiek neuzmanības dēļ. Viņi minēja ugunsgrēku un citu negadījumu biežākos iemeslus. L.Košļeva atgādināja, kas bērniem jā dara, ja nelaime vai ugunsgrēks tomēr noticis: “Pirmkārt, jādodas projām no bīstamās vietas, otrkārt, jāpastāsta par to pieaugušajiem – vecākiem vai skolotājiem, vai jāziņo palīdzības dienestiem. Nedrīkst vienkārši paslēpties skapī vai zem gultas. Nedrīkst arī baidīties piezvanīt vecākiem un pateikt, kas noticis.” VUGD darbinieki pastāstīja, ka, notiekot nelaimei, jāzvana uz numuru 112, kā arī atklāja, kāda informācija jāsniedz, piezvanot uz šo tālruni. Skolēni uzzināja, kā var sagatavoties iespējamai nelaimei. “Protams, nelaimei varam sagatavoties, piemēram, nodrošinot māju ar dūmu detektoriem, ugunsdzēsamo aparātu utt.,” atgādināja L.Košļeva.

VUGD darbinieki savu nodarbību centās padarīt interaktīvu, iesaistot bērnus zināšanu pārbaudē. Stāstot par dūmu detektoru, bērni sadalījās komandas un ar kartiņu ‘Jā’ vai ‘Nē’ palīdzību atbildēja uz dažādiem jautājumiem par dūmu detektoru īpašībām un pielietojumu, par aktīvu piedalīšanos saņemot mazas dāvanīņas – atstarotājus, zīmulišus, grāmatīņas u.c. Jaunākie bērni ar lielu entuziasmu cēla rokas, lai atbildētu uz jautājumiem, vai dūmu detektors jāliek gultā blakus spilvenam, vai dūmu detektoram baterijas nav jāmaina un citiem. Viens no jaunāko bērnu uzdevumiem bija, sadaloties trīs grupās, sacensties, kurš ātrāk spēj salikt puzzle ar ugunsdzēsēja attēlu no grāmatas “Guntiņš uz ceļa”. Savukārt vecāko klašu skolēni labprāt iesaistījās sacensībā, – kurš ātrāk uzvilks ugunsdzēsēju glābēju ekipējumu.

Suņi meklē naudu un narkotikas

Muitas kinologi Diāna Vrubļevska, Rihards Fjodorovs un Valdis Bikovskis kopā ar četrkājainajiem dienesta biedriem demonstrēja muitas dienesta suņu prasmes. Bērni savām acīm pārliecinājās, kā gudrie dzīvnieki atrod paslēptu naudu, narkotikas un tabakas izstrādājumus. Kinologi pastāstīja, kā norisinās suņu apmācības process, kā arī parādīja atrasto mantu paraugus. Ar interesi skolēni vēroja arī paklausības komandu paraugdemonstrējumus. V.Bikovskis atklāja, ka dienesta suņi Kims un Niks ir pieredzējuši muitnieku palīgi, savukārt Raptars vēl tikai apgūst muitas dienesta suņim nepieciešamās zināšanas. Rugāju skolēni ne tikai uzmanīgi vēroja suņu un kinologu sadarbību, bet arī uzdeva neskaitāmus jautājumus, piemēram, kur tādus suņus var iegādāties, kā viņus baro, kā apmāca, kas tā par šķirni, kur viņi dzīvo utt.

Kinologs Valdis Bikovskis neslēpa, ka ar prieku apmeklēja

Bija aizraujoši. Šī fotogrāfija Rugāju vidusskolas 2.klases audzēkņiem atgādinās par kopā ar Valsts Ugunsdzēsības un glābšanas dienesta darbiniekiem pavadīto Drošības dienu.

Atbild uz jautājumiem. Lai sniegtā informācija labāk paliktu atmiņā, VUGD pārstāvji iesaistīja bērnus zināšanu pārbaudes spēlēs.

Kurš ātrāk? Sacensībā ātrākā izrādījās daiļā dzimuma pārstāve – vidusskolniece Anete, kura ugunsdzēsēju formu uzvilka vienā minūtē un 12 sekundēs. “Ugunsdzēsējiem jāsaģērbjas 45 sekunžu laikā, bet 90 sekunēs pēc izsaukuma jāizbrauc no daļas,” atklāja L.Košļeva.

Meklē aizliktās vielas. Dienesta suņi demonstrēja savas prasmes aizliktu vielu un priekšmetu meklēšanā. Kinologi atklāja, ka šie gudrie dzīvnieki ir neaizstājami palīgi muitas darbinieku ikdienas darbā.

Rugāju pusi, jo pats savulaik pabeidzis netālo Eglaines pamatskolu. Viņš vienmēr priecājas sadarboties ar Rugāju vidusskolu: “Bērni šeit nav bezkaunīgi, bet nav arī pārāk kautrīgi. Viņi ir atklāti un atvērti. Turklāt mūs šeit vienmēr silti uzņem.”

Rugāju vidusskola bija pirmā novada mācību iestāde, kurā šoruden norisinājās Drošības dienu pasākumi ar VUGD pārstāvju un kinologu piedalīšanos. Nākamā sarakstā bija Balvu Valsts ģimnāzija, kurā nodarbību ZOOM platformā VUGD pārstāvji vadīja 5.septembrī. Savukārt pārējās skolas arī ir aicinātas pieteikties Drošības dienu novadīšanai līdz pat oktobra beigām.

Meklējam atbildi

Kapēc divas ceļa zīmes?

Lasītājs pamanījis, ka uz krustojuma pie Balvu Mūzikas skolas, Tautas ielā, izvietotas divas vienādas ceļa zīmes. Viņš jautā: “Vai tas darīts ar kādu nolūku, vai vienkārši, uzstādot jaunu ceļa zīmi, veco aizmirsuši noņemt?”

Balvu novada pašvaldības izpilddirektore DAINA TUTIŅA skaidro: “Veicot Tautas ielas posma seguma atjaunošanas darbus, saskaņā ar tehnisko projektu un no tā izrietošo darbu tehnisko specifikāciju, paredzēts uzstādīt jaunu ceļa zīmi un attiecīgi demontēt veco zīmi. Būvuzņēmējs uzstādīja jaunu zīmi, bet veco nebija demontējis.” Šobrīd vecā ceļa zīme ir noņemta.

Pašvaldības policija

Zinību diena aizritējusi mierīgi

Katru gadu 1.septembrī valsts un pašvaldības policiju darbinieki pievērš īpašu vērību skolēnu drošībai. Arī šogad Zinību dienā ielās pastiprināti patrulēja policijas ekipāžas, sekojot, lai svētki būtu mierīgi un atstātu tikai patīkamas atmiņas par jaunā skolas gada sākumu.

Tā kā iepriekšējos gados 1.septembra svinības dažreiz beidzās ar administratīvo protokolu sastādīšanu, jautājām Balvu novada pašvaldības policijas priekšnieci RITAI KRAVALEI, kā aizritējusi Zinību diena šogad?

“Visi mūsu darbinieki strādāja pie novada skolām. Diena aizritēja mierīgi. Pārkāpumu nebija. Nekādas jauniešu pulcēšanās vakarā nenotika. Varbūt tas saistīts ar auksto laiku vai jauniešu noskaņojumu, nekādas informācijas par pārkāpumiem nav,” informē R.Kravale.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Septembris – jauns darba cēliens

Uz skolu – ar smaidu

Septembris trīspadsmit Balvu novada pedagogiem dāvā jaunu sākumu un pieredzi, jo viņiem tas ir pirmais mācību gads skolotāja amatā. Arī Rugāju novada vidusskolas skolotājai ANDAI LAGANOVSKAI šis septembris, salīdzinot ar iepriekšējiem, ir citāds.

Kad saprati, ka vēlies strādāt ar pirmsskolas vecuma bērniem?

-Par to, ka vēlos saistīt savu nākotni ar bērniem, sapratu pamatskolas gados, kad pieskatīju kaimiņu bērnus. Laikam ejot, šī doma mani nepameta, lai gan vidusskolā domāju mācīties Valsts robežsardzes koledžā, tomēr pēdējā vidusskolas gadā sapratu, kas sirdij tuvāks. Devos studēt uz Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmiju, lai gan sākumā plānoju apgūt sociālo pedagogiju, bet tobrīd nebija tādas iespējas, tāpēc izvēlējos sākumskolas skolotāja profesiju. Mācoties augstskolā, praksi pavadīju Rugāju vidusskolā. Pēc prakses sākās Covid-19 pandēmija, studijas notika attālināti. Bija nedaudz skumji, bet tas deva iespēju pastrādāt noteiktu laiku pirmsskolā. Strādājot sapratu, ka šo darbu vēlos darīt arī turpmāk. Kas zina, vai nākotnē tā būs Rugāju vidusskola, vai kāda cita mācību iestāde, bet noteikti zinu, ka tas būs darbs ar bērniem.

Kuri mirklī, atceroties savas skolas gadus Eglainē un Rugājos, palikuši spilgtā atmiņā?

-Ir daudz spilgtu, mīlu un patīkamu emociju no Eglaines pamatskolas, jo tā ir mana pirmā mācību iestāde, un, kā saka, pirmā sirdij ir vismīļākā. Atceros gan skolotāju kolektīvu, klases un skolasbiedrus, ar kuriem gājām cauri mācību laikam, jaukos tehniskos darbiniekus, ar kuriem jutos droši skolas telpās. Vispilgtāk atmiņā iespiedies

matemātikas kabinets, kur starpbrīžos varēja aiziet parunāties ar skolotāju Anitu Stalidzāni, kopīgi iedzert tēju, pārrunāt gan par skolas darbiem, gan dzīvi kopumā. Savukārt no Rugāju vidusskolas laika spilgti atmiņā palikusi audzinātāja Evija Konivāle, ar kuru no sirds varēja aprunāties un stāstīt visas bēdas un priekus skolas bibliotēkā. Vēl no vidusskolas patīkamas atmiņas ir par basketbola sacensībām kopā ar skolas komandu, pārstāvēt Rugāju vidusskolu Balvos.

Vai ir skolotāji, kuriem vēlies līdzināties?

-Viena no skolotājām, kurai gribētu līdzināties, ir Rugāju vidusskolas sporta skolotāja Vija Lancmane. Viņa ir stingra, bet jauka, prot savaldīt klases kolektīvu, pateikt stingrākus vārdus, kad tas ir nepieciešams, arī jauki parunāt un uzklaut. Otra skolotāja ir Evija Konivāle, kura bija audzinātāja vidusskolas klasēs. Viņa ir jauka, pozitīva, ar savu nostāju, prot atrast pareizu pieeju, mācot skolēnus, prot saplānot un laikus izdarīt darbus. Šīm skolotājām vēlos līdzināties, kā arī būt gan draugs, gan uzticības persona saviem skolēniem, prast darīt savus pienākumus skolas darbā.

Ar bērnudārza vecuma bērniem strādā jau vairākus mēnešus. Kāda bija pirmā darba diena?

-Kā jau pirmajā darba dienā, bija neliels uztraukums, baidījās, kā audzētāji uzņems jaunu skolotāju. Bērni savā vecumā bija pietiekami zinoši, palīdzēja adaptēties jaunajā vidē, nāca, stāstīja, kā viņus sauc, ko mācās, kā paiet viņu diena. Pirmā diena aizritēja pozitīvi, iepazīstoties ar grupas bērniem.

Savu darbdienu vari saplānot pa minūtēm?

-Jā, jācenšas izdomāt nodarbības tā, lai bērniem būtu interesanti un viņu vecumam atbilstoši. Tie ir dažādi mācību materiāli un videofilmas atbilstoši tēmai.

Gatavojoties nodarbībām, arī pašai daudz jādara?

-Jā, jācenšas izdomāt nodarbības tā, lai bērniem būtu interesanti un viņu vecumam atbilstoši. Tie ir dažādi mācību materiāli un videofilmas atbilstoši tēmai.

Ar kāda vecuma bērniem strādā, cik viņu ir grupiņā?

-Ar pirmsskolas vecuma bērniem sāku strādāt pagājušā mācību gada vidū, tādēļ šis 1.septembris man bija pirmais skolotājas amatā. Patīkami sagaidīt mazos ķiparus smaidīgus no rīta, kad viņi pieskrien klāt, ielien klēpī un samīļo, tas uzlabo dienu un atmosfēru darbā. Šķiet, tas ir viens no iemesliem, kāpēc patīk strādāt pirmsskolā. Strādāju ar 3-4 gadus jauniem bērniem vidējā posma grupiņā, kurā ir 21 smaidīgs audzēknis. Katrs bērns ir personība, pie katra jāatrod individuāla pieeja. Bērni ir radoši, aši un gatavi pilnveidoties.

Par ko vari teikt paldies savai ģimenei?

-Ģimene ir vislielākais atbalsts, ko izjutu gan skolā, gan studiju gados, gan tagad darbā. Viņi ir mans stiprais plecs, uz kuru varu paļauties. Zinu, ka ģimene vienmēr atbalstīs, tāpēc varu teikt lielu paldies, ka viņi bija, ir un būs kopā ar mani visās izvēlēs, ašajās idejās un vienkārši dzīvē.

Ko labprāt dari brīvajā laikā?

-Cenšos pavadīt laiku kopā ar ģimeni un draugiem, atpūsties un izvēdināt galvu no ikdienas steigas un rutīnas. Tie ir izbraucieni, apskatot skaistākās vietas Latgalē un tālāk

Foto - no personīgā arhīvā

Anda Laganovska. "Rugājos strādāt ir ļoti patīkami, jo vieta ir zināma, iepazīti gan skolotāji, kas jau ir kolēģi, gan skolas vide. Ceru, ka šis gads man atnesīs daudz pozitīvu, jauku emociju un darba pieredzi turpmākajiem gadiem," teic jaunā pedagoģe.

Latvijā, kā arī dažādi lauku darbi mājās, arī sportiskās aktivitātes – kā volejbols un basketbols, atbalstot vietējās komandas un pašai uzspēlējot novada laukumos.

Ko ieteiktu atcerēties ikvienam pirmsskolas un skolas vecuma bērnam, dodoties uz izglītības iestādi?

-Bērniem ieteiktu neaizmirst nākt ar smaidu un sasveicināšanās vārdiem. Tas neko nemaksā, bet uzlabo dienu gan viņiem, gan skolotājiem, kā arī dod pedagogiem spēku iemācīt bērniem to, kas viņiem nepieciešams, dodoties tālāk.

Plānos un organizēs kultūras pasākumus

Ar septembri Žiguru kultūras nama vadītājas amata pienākumus sāka pildīt **MARIJA BUKOVSKA**. Saruna ar jauno kultūras darbinieci par kultūras dzīvi laukos un plānotajiem darbiem.

Kultūras pasākumi un darbs šajā jomā interesē kopš skolas gadiem?

-Mana mamma Iveta Viļakas kultūras namā sāka strādāt, kad man bija četri gadi, tāpēc varu teikt, ka kultūras darbā esmu kopš bērnības. Atceros, ka kultūras namā rīkoja deju vakarus, bija daudz arī citu pasākumu. Labprāt piedalījos dažādās aktivitātēs – apmeklēju teātra pulciņa nodarbības pie Valentīnas Kaļānes, apguvu ģitārspēli pie Viļa Cibuļa. Interese par kultūras darbu radās 15-16 gadu vecumā, kad Viļakas kultūras namā palīdzēju Ivaram Kuprišam apskaņot pasākumus, no viņa daudz iemācījos.

Ar ko nodarbojāties līdz šim? Kāda ir iegūtā izglītība?

-Strādāju veikalā Žiguros, paralēli pildīju didžeja un fotogrāfa pienākumus. Uzzinot, ka esmu pieteikusies konkursā, vairāki veikala apmeklētāji teica, ka turēs par mani ikšķi. Kultūras namiem esmu palīdzējusi noformēt un sagatavoties pasākumiem. Esmu beigusi Latvijas Kultūras koledžu, iegūstot kultūras menedžera profesiju ar izrāžu tehniskās apskaņošanas specialitāti. Studējot Informācijas sistēmu menedžmenta augstskolā, ieguvu bakalaura grādu uzņēmējdarbības vadībā. Mācījos arī Malnavas koledžā, apgūstot zināšanas lopkopībā, kas, iespējams, kādreiz dzīve var noderēt.

Kā radās doma pieteikties kultūras nama vadītāja vakancei Žiguros?

-Uz to mani pamudināja veikala apmeklētāji, viņu sarunas un viedokļi par to, ko gribētu pamainīt kultūras dzīvē. Arī iepriekšējā kultūras nama vadītāja Valentīna Kaļāne vēlējas, lai nāku strādāt, bet viss bija atkarīgs no konkursa vērtēšanas komisijas un deputātiem. Darba intervijā izstāstīju par sevi, iegūto izglītību, par to, ko gribētu mainīt, ieviest, ko – saglabāt. Žiguros ir vairāki tradicionāli pasākumi, ko iedzīvotāji atzinīgi novērtējuši, piemēram, Meža svētki, Vecgada šovs, muzikantu saiets u.c., ko vajadzētu saglabāt arī turpmāk. No jauna varētu ieviest, piemēram, kino vakarus, jo ir nepieciešams aprīkojums, kas būtu atjaunojams. Gribētu izveidot jauno mākslinieku zīmējumu un fotogrāfiju izstādi, pašiem mazākajiem sarīkot diskoballītes.

Ar kādām idejām uzsākt darbu jaunajā amatā?

-Vēlos pamazām, bez steigas iejusties jaunajā vietā. Pirmos mēnešus sadarbošos ar V.Kaļāni, kopā organizēsim Meža svētkus un domāsim par citiem pasākumiem. Apzinos, ka šajā darbā vajadzīga drosmē, neatlaidība un uzstājība, lai panāktu vajadzīgo, kā arī radošums, ideju bagātība un entuziasms.

Kā vērtējat lauku iedzīvotāju līdzdalību pagasta kultūras dzīvē?

-Pēdējos pasākumos, ko apmeklēju, pārsteidza cilvēku atsaucība, jo, piemēram, mini-konzertu gadatirgū bija ļoti apmeklēti, arī muzikantu saietā pulcējās daudz cilvēku. Kultūras pasākumi iedzīvotājiem interesē, bet

ne vienmēr var atļauties tos apmeklēt finansiālu apsvērumu dēļ.

Vai plānojat sadarboties ar citām pagasta iestādēm?

-Esam vienojušās ar Žiguru bibliotēkas vadītāju, ka sadarbosimies, atliek salikt kopā idejas un vienoties, kuras no tām realizēsime dzīvē. Būs laba sadarbība arī ar Viļakas kultūras namu, Medņevas tautas namu un citām.

Vai esat domājusi, kā iedzīvotājus iesaistīt kultūras aktivitātēs?

-Domāšu par dažādiem pasākumiem, lai katrai vecuma grupai ir, ko redzēt un dzirdēt. Ir ideja izveidot Žiguru kultūras namam lapu *feisbukā*, jo sociālos tīklus apskata ne tikai jaunākā paaudze, bet arī seniori. Centīšos savlaikus izziņot pasākumu norises laikus, uzrunāt iedzīvotājus, aicinot piedalīties piedāvātajās aktivitātēs.

Ar ko piepildāt savu ikdienas dzīvi ārpus darba?

-Žiguros mežs atrodas gandrīz blakus, tāpēc varu sēņot, tā ir kā relaksācija pēc dienas darbiem. Vēl man patīk fotografēt un apskaņot pasākumus. Fotografēšanas prasmi apguvu kursos, tā noder, fotografējot kāzās, kristībās, dzimšanas dienās, arī kultūras nama pasākumos. Tas, ko labāk patīk fotografēt – cilvēkus, dzīvniekus vai dabas ainavas, atkarīgs no vietas, mirkļa, garastāvokļa un iedvesmas. Esmu sabiedriska persona, patīk darbs ar cilvēkiem, arī pasākumu apmeklēšana. Ikviens koncerts vai cits pasākums dāvā patīkamas emocijas. Pēc darba labprāt paskatos filmas un vienkārši atpūšos. Pēdējos gados bija maz laika grāmatu lasīšanai, ceru, ka tagad būs

Foto - Kaspars Babāns

Žiguru kultūras nama vadītāja. Marija ir autovadītāja ar astoņu gadu stāžu. Iepriekš brauca ar "BMW", tagad – "Volvo" markas automašīnu.

brīvāki vakari, varēšu lasīt.

Kādos pasākumos šovasar apmeklējāt?

-Strādājot par pārdevēju, bija grūti pielāgot izklaidē pasākumus darba grafikam. Apmeklēju zaļumballes, grupas "Latgališu Repts" koncertu Viļakas estrādē. Ceru, ka nākamajā grupas turē izdosies aizbraukt uz "Prāta Vētras" koncertu, pirms trim gadiem apmeklēju viņu uzstāšanos Daugavpilī, guvu neaizmirstamas sajūtas.

Piedāvā darbu

SIA Latgran
Reģ. nr. 45403013135

Aicinām darbā Gulbenē:

AUTOKRĀVĒJA VADĪTĀJU

Nepieciešams:

- „TR2” kategorijas traktortehnikas vadītāja apliecība;
- zināšanas ražošanā pielietojamo koksnes materiālu veidos;
- labas komunikācijas prasmes un organizatoriskās spējas;
- augsta atbildības sajūta.

Atalgojums 1500-2000 Euro mēnesī (bruto).

MATERIĀLA PIENĒMĒJU

Darba pienākumi:

- veikt materiāla uzmērīšanu un pieņemšanu (apaļkoks, šķelda, skaidā);
- kontrolēt saņemto materiālu kvalitāti atbilstoši kvalitātes kritērijiem;
- saņemto materiālu pavaddokumentu reģistrēšana.

Atalgojums 5.80-10 Euro/h (bruto).

Piedāvājam darbu draudzīgā kolektīvā, sociālās garantijas un veselības apdrošināšanu. Par vakancēm - www.latgran.com.

Pieteikšanās vakancei sūtīt savu CV uz e-pastu personals@latgran.com. Tālrunis informācijai 65220200.

Sazināsimies ar tiem kandidātiem, kurus būsime izvēlējušies aicināt uz pārrunām.

Piedāvā darbu PALĪGSTRĀDNIEKIEM un malkas iekārtas Palax OPERATORIEM. Darba vieta Kubulos, Balvu novadā. Atalgojums, sākot no EUR 600. Zvanīt 26703637.

Piedāvājam darbu diviem LENTZĀĢA OPERATORIEM Balvu novadā. Samaksa pēc vienošanās. Tāl. 28600344.

Pērk

Z.s “Strautiņi”
iepērk **mājlopus**.
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tāl. 29411033.

IEPĒRK MAJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparstrade.lv

SIA “AIBI” iepērk
liellopus, jaunlopus,
jērus, zirgus.
Iepērkam arī bioloģiskos lopus.
Samaksa tūlītēja.
Tāl. 20238990.

Pērk izcirstus mežus,
2500 EUR/ha.
Tāl. 28282021.

Pērk mežu ar zemi, cirsmas,
lauksaimniecības zemi.
Tāl. 26346688.

SIA “Senlejas” iepērk liellopus.
BIO lopiem augstas cenas!
Iespējams avanss. Tāl. 62003939.

“Craftwood” PĒRK MEŽA
ĪPAŠUMUS visā Latvijā, cena no
1000-15000 EUR/ha.
Samaksa darījuma dienā.
Tāl. 26360308.

Pērkam augošus kokus mežā, paši
zāģējam, izvedam. Samaksa tūlītēja.
Tāl. 20219102.

Apsveikumi

Dzīve ir kā samezglota dzija,
Kuras risinājums – grūts, bet skaists,
Neskaitīsim dienas, kurās lietus lija,
Mirkļus skaitīsim, ko žēl bij’ projām laist.

Ar daudziem laba vēlējumiem sirsnīgi sveicu
Dzintru Sprudzāni skaistajā dzīves jubilejā!
Valija A.

Šie gadi vērtība, kas Tev ir dota,
To vajag novērtēt, jo tas Tavš mūžs,
Un Tavā mūžā skaistākā no rotām
Ir sirsnība, kas Tavā sirdī mīt. (S.Zviedre)

Mīļi sveicam **Dzintru Sprudzāni** skaistajā dzīves
jubilejā! Vēlam saulainas dienas, gaišas domas,
veselību un Dieva svētību.
Pauļa, Aigara, Sanitas, Kaspara ģimenes

Lai visa mūža skaistākie mirkļi
Kā svētība pār Tevi līst,
Bet tie, kas aizēnoja sauli,
Kā mākoņi, lai projām kļīst.
Nav gadiem nozīmes joprojām
Ir sirdī saule, vējš un prieks,
Jo viss, kas Tavā dzīvē bijis,
Viss Tavš un it nekas nav lieks.

(R.Čivkule)

Ar asteru un mārtiņrožu smaržu sirsnīgi sveicieni
mūsu jaukajai vadītājai **Dzintrai Sprudzānei**
jubilejā! Lai skaistie gadi ir apvīti ar veselību, veiksmi,
izturību, pāri visam Dieva žēlastību un svētību!
Tava lielā “Senda Dz” saime

Uzrunāt debešos zvaigzni
bezgalību minēt
paeties pretim vējam
ik dienas ikdienu svinēt
tad viegli pacelties spārnos
nekur tālu - virs sevis
un redzēt cik pasaule skaista
Dieviņš pats Dieviņš ko devis...
un atkal stāvēt uz zemes
reāli stabili droši
bet nezaudēt sidraba staru
to staru kas sirdī noviz...
ik rītu tā sākt: celties spārnos
brīvi kā putns kā vējš
un lidot tik ilgi cik dzīvība
kā spēre
virs ūdeņiem sēž

(M.Laukmane)

Sveicam lielajā jubilejā **Dzintru Sprudzāni!**
Novēlam arī turpmāk starot labestībā un sirsnībā, kādu
atelpas brīdi ikdienas steigā un visu to, kas sirdi dara
laimīgu. Pateicamies par sadarbību.
“Vaduguns” kolektīvs

Lai Tevi silda gaišās domas stari,
Kad dienas drēgnums sirdi skumjas auž,
Lai vienmēr Tev ir saules gaismas gana
Un prieka rozēs sniegi nenolauž.

No sirds sveicu **Leontiju Vizuli** skaistajā dzīves
jubilejā! Vēlu mirdzumu acīs, siltumu dvēselē, mazus
brīnumus ikdienā, prieku sirdī, eņģeli uz pleca un
labus cilvēkus līdzās.

Līvija

Reklāma

Viktora Ķirpa Ates muzejā
“Vidzemes lauku sēta”

**Pļaujas
svētki
Ottesmuižā
2022**

Moto: Sajūti latvietību!

10. septembrī

11:00 - atklāšana:
Jaunlaicenes
folkloras kopa “Putnis”, VPDH
“Ērmanītis”, Lejasciema
folkloras kopa
“Smaržo siens” un
Medņevas etnogrāfiskais
ansamblis

Dziesmas, umur-kumurs,
danči, teātris: kapela
“Ziemeļmala”, folkloras kopa
“Rudzupuķe”, Baltinavas
dramatiskais kolektīvs
„Palādas”

12:00 - kulšana, malšana,
maizes cepšana uz iesmiem,
kaļšana, medus sviešana,
vaska sveču gatavošana,
keramikas cepļa atvēršana un
citi darbi, mājas putnu un
dzīvnieku apskate,
sievu un vīru spēka
pārbaude

Pasākuma laikā mājražotāju
un amatnieku tirdziņš

Ieejas maksas:
pieaugušajam – 4.00 EUR,
sīvaļniekam – 2.00 EUR,
ģimenes biļete – 15.00 EUR,
autostāvētāja – 1.00 EUR

Informācijai, ko pasākums tiks fotografēts un filmēts,
materiāli tiks izmantoti publicitātes vajadzībām.

Alūksne
RADIO•TEV

Pārliecinies, vai abonēji

Vaduguni nākamajiem mēnešiem!?

Dažādi

10.-11.septembrī organizē
BRAUCIENU uz Sāremu.
Tāl. 29107268.

LOGI. DURVIS.
Tāl. 26343039.

Spiežam, karsējam, iepakojam
ābolu sulu Kubulos.
Tāl. 27004732.

Maina skaldītu malku pret
veciem motocikliem.
Tāl. 26425960.

KURINĀTĀJU kursi un ikgadējā
pārtestācija 14.09. plkst.10.00
Balvos, Brīvības 47.
Tāl. 27898038; gulbene@buts.lv.

Pieved smilti, granti, šķembas.
Remontē piebraucamos ceļus.
Ierok un savieno ūdensvadus,
kanalizāciju un elektrokabeļus.
Tāl. 25685918.

Dāvina

Dāvina sunīti (18 mēneši).
Tāl. 26590844.

Pārdod

Pārdod māju (80 m²) pilsētas centrā,
apkure – gāze, malka, visas
labierīcības. Ar izpirkuma tiesībām.
Tāl. 29116891 (19.00-23.00).

Z/S "Gračuļi" pārdod jaunputnus un
dējējvistas. Pieteikumi pa
tāl. 29186065.

Skaldīta malka.
Cena 40 EUR/berkubā. Piegādes
apjoms līdz 7 berkubiem. Ir sausā.
Tāl. 25543700.

Pārdod privatizētu garāžu,
zaģmateriālus. Pērk koka pirti.
Tāl. 20102140.

Latvijā audzēta cūkgaļa. Ar piegādi.
Tāl. 26326705.

Pateicība

Sirsnīga un patiesa pateicība
mācītājam Mārtiņam Vaickovskim,
vijolnieci Zojai Zaharovai, "Rituma"
darbiniekiem, "Senda Dz" meitenēm
un Dzintrai, bijušajām darba
kolēģēm, draugiem no politiski
represēto apvienības, atsaucīgajiem
kaimiņiem, darbabiedriem, radiem,
draugiem, kuri domās un ar savu
klātbūtni bija kopā ar mums,
pavadot māmiņu, vecmammu,
vecvecmammu **Idu Stiru** mūžības
ceļā.
MEITAS AR ĢIMENĒM

Sēru ziņa

**Mūžībā aizgājuši bijuši
Bērzpils ambulances daktere
VALDA PUTNIŅA
(26.12.1936. – 04.09.2022.)**
Valdas Putniņas viss darba mūžs
veltīts ārsta profesijai. Bērzpils
pagastā Valda nostrādājusi 35 ga-
dus – no 1967. līdz 2002. gadam.
Mums prātā un sirdī Valda Putniņa
paliks kā zinoša, atsaucīga, atbil-
dīga, profesionāla daktere.
**Atvadišanās no Valdas
Putniņas notiks 8.septembrī
plkst. 14.00 Bērzū kapos.
BĒRZPILS PAGASTA PĀRVALDE**

*Cik nežēlīgs mirklis
Starp būt un nebūt,
Starp tuvumā palikt
Un projām iet. (D.Grūbe)*
Izsakām līdzjūtību **Teklai
Kozlovskai un visiem tuviniekiem**
smagajā dzīves brīdī, no mīļā
RAIMONDA uz mūžu atvadoties.
Kaimiņi: Lidija, Anita, Zelču un
Feodorovu ģimenes

*Vēl gribējās pabūt šai vasarā,
Saulē, ziedos un cilvēkos labos,
Bet rīts ausa skumjās un asarās –
Spēka pietrūka jaunai dienai.*
Vidzīlākā līdzjūtība **Teklai un
Dainai Kozlovskām, DĒLU un
VĪRU** kapu kalniņā guldot.
Ansambli "Vakarblāzma"

*Vēl daudz bij' ņemams, dodams,
mijams,
Bet stunda nolikta bij' dvēselei,
Kad mieru rast. (Rainis)*
Vispatiesākā līdzjūtība **māmiņai
Teklai, brāļu ģimenēm, sievai,
bērniem, mazbērniem, pāragri
pavadot mūžībā
RAIMONDU KOZLOVSKI.**
Pētera Leišavnieka ģimene

*Te nu jūs esat – darbi un steiga –
Pēkšņas beigas... un nu ir gana.
Un elso vēl priedes smagajā vējā
Par to, ko mēs nespējam.*
Lai patiesa līdzjūtība dod spēku un
mierinājumu **Dainai Kozlovskai,
bērniem, tuviniekiem, pavadot
VĪRU, TĒVU** mūžībā.
Ļašoku ģimene

*Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz
pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu.
Nostājas blakus tev draugi un klusē,
Kaut vai tā, lai tev palīdzētu.*
Izsakām patiesu līdzjūtību **Teklai
Kozlovskai, dēlu RAIMONDU**
pāragri pavadot mūžībā.
Anna, Aija, Alberts, Skaidrīte,
Helēna, Staņislavs

*Pietrūka spēka, lai uzvarētu,
Pātrūka stīga, kas stipra bija,
Apklusa elpa, kas elpoja vēl vakar,
Un sirds – tā nekad vairs
nepukstēs. (A.Balode-Šilde)*
Darbīga cilvēka dzīve pārtrūkusī kā
stīga. Paliek iestādītie koki, paliek
koptās druvas, paliek iesāktās
bērnu dzīves... Viss paliek, tikai bez
saimnieka **RAIMONDA**. Izsakām
patiesu līdzjūtību **sievai Dainai ar
bērniem, mammai Teklai, brāļiem
Andrim, Artim Kozlovskiem un
visiem tuviniekiem.**
Stacijas pamatskolas darbinieki

*Mums palikuši tavi vārdi,
Mums palikusi tava sirds.
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis preti mirdz.*
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
**Krišjānim Kozlovskim un
tuviniekiem, TĒTI** pavadot
Mūžības ceļā.
Stacijas pamatskolas bijušie
klasesbiedri, audzinātājas Gunita,
Dina, Zanda, Inga

*Ar tevi, zemes dzīvais spēks,
Mans ceļš ir gājis visu mūžu,
Nu tavā drošā klēpī slēgts,
No katras sāpes paglābts būšu.*
(A.Balodis)
Mūsu līdzjūtība **tuviniekiem,
RAIMONDU KOZLOVSKI** pavadot
pēdējā gaitā.
Krasta ielas 1., 3., 5. mājas kaimiņi

*Dusi saldi, mīļo tētiņ,
Mūža miegs lai tev ir salds.
Auklēs tevi rasas rīti,
Ziedi klās un sniedzīnš balts.*
(A.Krūklis)
Mūsu mierinājuma vārdi atbalstam
**Evelinai Odrijai Kozlovskai ar
ģimeni, mīļo TĒTI** zaudējot.
Klasesbiedri un skolotāja

*Par vienu cilvēku – vistuvāko
Jums tagad mazāk būs.
Sirds zaudēto līdz mūža galam
neatgūs...*
Skumju brīdī esam kopā ar **māmiņu
Teklu, sievu Dainu, bērniem,
mazbērniem un visiem pārējiem
radiem, RAIMONDU KOZLOVSKI**
aizvadot klusajā mūžības ceļā.
Ausēju ģimene

*No atmiņām paliek tik starojums
maigs
Tā kā liedagā saulrieta pēdas.
Turp, kur tu aiziesi, apstāsies laiks,
Norims sāpes, rūpes un bēdas.*
(B.Mārtuževa)
Lai mūsu klusa līdzjūtība un
mierinājuma vārdi dod spēku un
atbalstu **Dainai un pārējiem
tuviniekiem,
RAIMONDU KOZLOVSKI** aizsaulē
aizvadot.
Stacijas pamatskolas klasesbiedri

*Nekad no rudens mākoņiem
nav tik daudz tumšu skumju liijs,
Nekad vēl vējš zem debesīm tik
nežēlīgs un ass nav bijis. (F.Bārda)*
Visbriesmīgāk ir, kad otram sāp, un
Tu nezini, kā palīdzēt... Mūsu
visdziļākā līdzjūtība **Teklai, Dainai
un visiem tuviniekiem, dēlu, vīru,
tēti, vectētiņu
RAIMONDU KOZLOVSKI** mūžībā
pavadot.
Artūrs, Maija, Laura, Dzintra,
Ruta Cibule

*Man palikuši tavi vārdi,
Man palikusi tava sirds,
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis preti mirdz.*
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Mairim un Editei, TĒVU mūžībā
pavadot.
Kaimiņi

*Rīta rasa kā dimanti mirdzēs,
Tikai tavu balsi vairs nesadzirdēs...*
Skumju un atvadu brīdī patiesa
līdzjūtība **Valdim Blūmam un
tuviniekiem, TĒVU** pavadot
Mūžībā.
Jānis Lesnieks

Līdzjūtības

*Viss aizgājis – kas izdzīvots nu bij',
Nu dvēselīte debesīs sev jaunu
ligzdu vij. (J.Jaunsudrabiņš)*
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Irēnai, Arnim, VĪRU un TĒVU
mūžībā pavadot.
SIA "Balvu un Gulbenes slimnicu
apvienība" kolektīvs

*Tajās lapās, ko šķirsta mūžības
vējš,
Aiziet, paliek un pazūd cilvēka
mūžs.*
Izsakām patiesu līdzjūtību **Irēnai ar
bērniem un pārējiem tuviniekiem,
JURI BLŪMU** aizsaulē pavadot.
Dreimaņu ģimene Bērzpili

*Reiz pienāk diena, nelūgta un
skarba,
Kad dziļi, dziļi daudziem sirdis sāp...
Skumju brīdī esam kopā ar **Valdi
Blūmu un tuviniekiem, TĒVU,
VECTĒVU, VĪRU** mūžībā pavadot.
Rugāju pagasta pārvalde*

*Cik gan cilvēka mūžs ir iss -
te saule, prieks, sapņi, bet pēkšņi
pārdeg viss.
Prieks noriet, sazin kur pazūd
sapņi,
Un saules gaisma pelnu atblāzmā
list...*
Kad uz mūžīgu nesatikšanos
jāatvadās no **VĪRA**, izsakām
līdzjūtību **Irēnai Blūmai un
tuviniekiem.**
Balvu slimnīcas Pārtikas bloks,
veļas māja kolektīvi, Alla

*Nu mūžs ir noslēdzies,
Stāv ozols pagalmā un skatās,
Kā aiziet tēvs caur vārtiem
Savās mūža takās. (J.Rūsiņš)*
Mūsu dziļa un patiesa līdzjūtība
Arnim un tuviniekiem, TĒVU
zemes klēpī guldot.
Bijušie klasesbiedri Rugāju
vidusskolā

*Tas ir visskumjākais brīdis, kad mīļa
sirds
Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un
stājās.
Tad zvaigznes pie debesīm asarās
mirkst
Un tukšas kā klājums ir mājas.*
Lai mūsu klusa līdzjūtība un
mierinājuma vārdi dod spēku un
atbalstu **dēliem un tuviniekiem,
tēvu JURI BLŪMU** mūžībā pavadot.
Kaimiņi: Raiņa 15, Raiņa 17 un
Daina

*Es visu atstāju jums –
Savas skumjas un prieku, kas bijis.
Savu darbu un domas,
Kas kopā šai dzīvē ar jums
Kā raibs dzīpārs vijies.*
(V.Kokle-Liviņa)
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
tuviniekiem, JĀNI TIMENIEKU
mūžības ceļā pavadot.
Ādolfs, Sanītas ģimene

*Paldies tev, tēt, par mūža gadiem,
Par mīlestību, kurā sildīties bij' ļauts,
Caur naktīm zvaigžņotām un rasas
rītiem zilgiem
Pie tevis steigties sirds vēl nemitīgi
sauks. (L.Sāgameža-Nāgele)*
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
**Guntaram Timeniekam un
pārējiem piederīgajiem, tēti
JĀNI TIMENIEKU** pavadot
mūžības ceļā.
Bijušie klasesbiedri

*Es aizgāju, kaut viss te ļoti patik
Un gribētos vēl ilgi, ilgi būt,
Varbūt tur brīnumu var satikt,
Ko te man dzīve neatļāva gūt.*
(O.Vācietis)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
JĀŅA TIMENIEKA ģimenei,
pavadot viņu Mūžībā.
Jevģenija Kovaļova un
Jāņa Gailuma ģimenes

*Kā putni aiziet dusēt
Gar vakara debess malu,
Tā aiziet mūsu mīļie
Uz kluso mūžības salu. (K.Skalbe)*
Izsakām patiesu līdzjūtību **Vijai
Timeniecai, vīru JĀNI** mūžības ceļā
pavadot.
Viksnīņu, Kuļšu ģimenes

*Kaut nekad vairs neatnāksi
Savā sētā ciemoties,
Tiem, kas tevi mīlējuši,
Tava gaisma līdzī ies.*
Izsakām līdzjūtību **sievai Vijai,
dēlam Guntaram, mātei Zentai,
māsai Zitai,** pavadot
JĀNI TIMENIEKU mūžībā.
Bijušie "Bolupes" kolēģi: Anna P.,
Lucija K., Jānis B.

*Es neaizeju pavisam,
Es tikai paslēpjos –
Tai egles skujā,
Kura ziemas saulgriežos
Kopā mūs sauca.
Es palieku akmeni,
Saulē un vējā,
Savā dzimtajā zemē, pasaulē.*
(K.Apškrūma)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
**ģimenei, tuviniekiem un
draugiem, JĀNI TIMENIEKU**
mūžības ceļā pavadot.
Dainis, Laimonis, Gunārs Avotiņi,
Aldis, Valdis Kamaldiņi

*Es aizeju un tomēr palieku
Gan baltajā saulē, gan zilajā jūrā,
Gan šalcošā vējā – es esmu pie
jums. (Ā.Elksne)*
Izsakām līdzjūtību **sievai Vijai un
pārējiem tuviniekiem, no
JĀŅA TIMENIEKA** uz mūžu
atvadoties.
Martužu ģimene

*Sveces, baltas sveces iededziet,
Mani tālā gaitā pavadiet,
Zaļām skujām taku nokaisiet,
Mūža māju ziediem rotājiet.*
(L.Sāgameža-Nāgele)
Kad uz kapu kopiņas gulst atvadu
ziedi, izsakām patiesu līdzjūtību
**Kaspāram Vucinam, no vectēva
ĒRIKA** uz mūžu atvadoties.
Sarmite, Guntis

*Burbuļaina upe tek
No kalniņa lejiņā;
Tā aiztek mans mūžiņš
Smilšu kapa kalniņā.*
Izsakām līdzjūtību **sievai Ļubai un
brālim Laimonam** sāpju brīdī,
atvadoties no **ĒRIKA GRUNTES.**
Valeskalnu un Gailišu radi

aduguns
INDEXSS 3004
IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒĶINU KONTS
A.S.SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X
Publicitāte materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem
atbild to autors.

**REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI**
D.Dimitrijeva
T. 64507018
26161959

REDAKTORS E.GABRANOVŠ - T. 29360850
ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA - T. 26707934;
Z.LOGINA - T. 29203754; I.ZINKOVSKA - T. 28319682;
M.SPRUDŽĀNE - T. 27832538; I.TUŠINSKA - T. 27145837;
A.LOČMELIS - T. 26665086. KOREKTORE S.GUGĀNE
GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 25908200
ŠOFERIS A.KIRSANOVŠ - T. 27870730
Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: vaduguns.lv
Datorsalikums-
**SIA "Balvu Vaduguns",
R.KACĒNS**
Iespiests SIA "Latgales
Druka", Rēzeknē,
Baznīcas 28
TIRĀŽA - 2440